Р Е Ш Е Н И Е
№ 3527

гр. София, 26.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 44 състав,** в публично заседание на 29.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9157** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК

Жалбоподателят [фирма].[ЕИК]. [населено място]. [улица], обжалва РА № [ЕГН] 29.05.2012 г., издаден от Н. В. К. — на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП [населено място]. Р. акт е потвърден с решение № 1417 от 13.08.2013 г. на Директора на ОДОП [населено място] при ЦУ на НАП.

Твърди с жалбата до съда, че с РА са определени задължения по ЗДДС за данъчен период от 01.10.2011 г. до 31.08.2012 г. в размер на 368 464. 68 лв. и лихви в размер на 41 1 153. 65 лв. Счита, че посочените задължения са определени в нарушение на материалния закон, актът е издаден при липса на изяснена фактическа обстановка, като са допуснати и процедурни нарушения. Аргументите ми са следните:

С ревизионния акт на [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки на [фирма], [фирма]. [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. Като нормативно основание за отказа в акта е посочен чл.68. ал.1. т. 1 и чл.69, ал.1. т.1 от ЗДДС, във връзка с чл.70. ал.5 от ЗДДС. Ревизиращите приемат, че не са изпълнени изискванията на посочените норми, тъй като събраните доказателства не доказват реалността на доставките.

Поддържа, че в хода на ревизията от страна на [фирма] са представени всички изискани документи. Установено е, че предметът на дейност на дружеството е

професионално почистване па офиси п сгради. Във връзка с така определената дейност [фирма] закупува почистващи материали, препарати, пособия, консумативи, които са използвани за извършване на облагаемата дейност на дружеството. В мотивите на решението на директора на Дирекция „ОДОП“ било посочено, че дружеството за същия период закупува такива материали и от други търговци, като за тези покупки не е отказано право на приспадане на данъчен кредит. Въз основа на този факт с направен извод, че не е доказана тезата на жалбоподателя, че доставените от процесните доставчици почистващи препарати, са формирали себестойност на предлаганите от дружеството услуги към клиентите на [фирма], както и че последващите облагаеми доставки, са извършени единствено със закупените от спорните търговци почистващи материали и консумативи.

Спецификата на дейността на дружеството и водената счетоводна отчетност дават възможност да се проследи себестойността на услугите по почистване, по които [фирма] е изпълнител. Дружеството поддържа и, че в хода на ревизията не бил направен анализ на складовите наличности на почистващи материали и консумативи, за да бъде направен извод, какви количества са били необходими за извършване на облагаемата дейност на ревизираното дружество в качеството на доставчик на услуги.

Предвид големия обем на дейността [фирма] има множество сключени договори с доставчици на материали, включително спорните в настоящото производство договори по доставки.

Жалбоподателят възразява и срещу направените изводи от ревизиращия екип по отношение на обезпечеността на доставчици. В хода на ревизионното производство от страна на същите, с изключение на [фирма] са представени документи въз основа па връчените им искания за представяне на документи и писмени обяснения. Същите документи следва да са неразделна част от ревизионния доклад. Касае се за договори, складови разписки, приемо-предавателни протоколи, счетоводни документи и др. Последните според жалбоподателя доказвали именно прехвърлянето на правото на собственост по чл.24, ал.2 от ЗЗД.

Аналогично по отношение на доставките на услуги с изпълнител [фирма], е наличието на рамков договор и актове от № 1 до 6 за завършени видове СМР доказват, че договорените услуги са извършени.

Твърди, че правно ирелевантен е въпросът за кадровата, техническа, материална обезпеченост на доставчиците, както и за транспортирането на стоките, респ. складирането при доставчиците или техния произход. Дори да се приеме, че не са доказани всички тези обстоятелства, то това е обстоятелство, за което [фирма] не може да бъде отговорно.От страна на [фирма] са изпълнени всички изисквания на данъчното законодателство, за да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по чл.9 във вр. с чл.25, ал.1 от ЗДДС.

За да обоснове тезата си за реалност на сделките, жалбоподателят цитира практиката на Съда на ЕС С-80/11 г. и С-142 11 г. по преюдициални запитвания на две унгарски дружества относно прилагане на Директива 2006 112 ЕО , както и практика на

Върховен административен съд по аналогични данъчни дела.

При горните фактически и правни твърдения моли съдът да отмени оспорения ревизионен акт и да присъди на дружеството сторените по делото разноски. Представя писмени бележки по делото в указания от съда срок по чл.149, ал.3 от ГПК.

Ответникът –Директор на Дирекция ОДОП оспорва подадената до съда жалба и моли същата да се отмени като такава. Депозира писмени бележки по делото по реда на чл.149, ал.3 от ГПК.

Страните претендират сторените по делото разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е РА № [ЕГН]/29.05.2013 г., издаден от Н. В. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.. Жалбата до съда чрез решаващия орган е подадена на дата 09.09.2013г. с вх.№ 53-00-910 по описа на НАП, Дирекция „ОДОП“, като адресатът на акта е получил и е уведомен за потвърждаващото РА решение на Директора на Дирекция „ОДОП“ на дата 26.08.2013г. Жалбата следователно е подадена в сроковете по чл.156, ал.1 от ДОПК. Съответно оспорва се ревизионния акт в частта, в която е бил обжалване и по административен ред пред решаващия орган.

С ревизионният акт е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер 368 464.68 лв. и лихви за забава в размер на 41 115.65 лв. за данъчни периоди от 01.10.2011 г. до 31.08.2012 г. по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] .

Видно е от представената по делото Заповед №РД-01-6 от 04.01.2010г. на Директора на ТД на НАП, че същият е оправомощил конкретни длъжностни лица да издават заповеди по чл.112 от ДОПК. С последваща Заповед №РД- 01-132 от 01.02.2013г. на Директора на ТД на НАП са посочени съответните органи по приходите, които са компетентни за извършват ревизии на посочените в заповедта дружества.

По делото не е спорно, че със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1200387/02.10.2012 г., издадена от Т. Т. В., на длъжност началник отдел „Контрол“' в дирекция СДО при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед № РД-01-6/04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП С., изменена със ЗВР № 1300016 от 11.01.2013 г., издадена от С. С. А., на длъжност началник отдел „Контрол“ в дирекция СДО при ТД на НАП С.. В хипотеза на заместване поради отпуск по болест на Т. Т. В., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди от 01.10.2011 г. до 31.08.2012 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД № 1300016 от 26.03.2013 г., връчен на 05.04.2013 г. Ревизията приключва с РА № [ЕГН]/29.05.2013

г., издаден от Н. В. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1300016/26.03.2013 г. Заповедта е издадена от Л. К. К. -началник отдел „Контрол" в дирекция СДО при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-132 от 01.02.2013 г. на директора на ТД на НАП С..

Видно от РА, на ревизираното лице са определени задължения за довнасяне общо в размер на 409 580.33 лв. /ДДС в размер на 368 464,68 лв. и лихви в размер на 41 115,65 лв./

Установява се от РА неразделна част към РА, че през ревизирания период основен предмет на дейност на [фирма] е професионално почистване на офиси и сгради, като обектът, от който осъществява дейността си е в [населено място], [улица]- офис и склад, собственост на фирмата. Жалбоподателят е регистриран по ЗДДС считано от 12. 07. 1995г.

Според РД и представените с преписката до съда доказателства относно извършените от ревизиращите процесуални действия, на дружеството и на основание чл.37. ал.3 , чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК са връчени искания за представяне на документи и книжа, както и на писмени обяснения.

На основание чл.45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчиците на ревизираното лице.

Видно е, че с ИИНП №2225-8-1100387-1/15. 11. 2012г. за извършване на насрещна проверка на [фирма] с ЕИК по Булстат[ЕИК]. Получен е протокол от извършената насрещна проверка №2225-8-1100387-1/27.12.2012г.

С ИИНП №2225-8-1100387-2/15. 11. 2012г. е започнала насрещна проверка на [фирма] с ЕИК по Булстат[ЕИК]. Получен е протокол от извършената насрещна проверка №2225-8-1100387-2/0901 2012 г.

С ИИНП №2225-8-1100387-3/15. 11.2012г. е започнала насрещна проверка на [фирма] с ЕИК по Булстат[ЕИК]. Съставен е протокол от извършената насрещна проверка №2225-8-1100387-3/07 01 2013г.

С ИИНП №2225-8-1100387-4/15. 11. 2012г . е извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК по Булстат[ЕИК]. Съставен е протокол от извършената насрещна проверка №2225-8-1100387-4/11.01.2013г.

С ИИНП №2225-8-1100387-5/15. 11. 2012г. е извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК по Булстат[ЕИК] Съставен е протокол от извършената насрещна проверка №2225-8-1100387-5/10.01.2013г.

С ИИНП №2225-8-1200387-9/06.02.2013г. е изготвена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК по Булстат[ЕИК].Получен е протокол от извършената насрещна проверка № 2225-8-1200387-9/08.03.2013г.

С ИИНП №2225-8-1200387-10/06.02.2013г. са удостоверени действия по извършване на насрещна проверка на „ФДС Консулт“ Е. с ЕИК по Булстат[ЕИК]. Съставен е протокол от извършената насрещна проверка №2225-8-1200387-10/11. 03. 2013г.

Видно е, че с ИИНП №2225-8-1100387-6/15.11. 2012г. са установени действията по извършване на насрещна проверка на „В. Метал 3“ Е. с ЕИК по Булстат[ЕИК]. Получен е протокол от извършената насрещна проверка №2225-8-1100387-6/27.12.2012г.

С ИИНП №2225-8-1100387-7/15.11.2012г. е започнала насрещна проверка на [фирма] с ЕИК по Булстат [ЕИК]. Съставен е протокол от извършената насрещна проверка №2225-8-1100387-7/07 01 2013г.

Според №2225-8-1100387-8/15.11.2012г. ревизиращите са започнали насрещна проверка на „М. 2003“ Е. с ЕИК по Булстат[ЕИК]. Съставен е протоколот извършената насрещна проверка №2225-387-8/07.01.2013г.

Относно дружество [фирма] с ЕИК по Булстат[ЕИК] за целите на процесната ревизия и въз основа на РД на името на жалбоподателя, съдът приема, че доставчикът на [фирма] е бил предмет на ревизионно производство. Ревизиращите са анализирали РА и РД в кориците на административната преписка на този доставчик досежно спорните периоди, които обхващат настоящата ревизия.

По делото няма спор, а това се установява с приетия като доказателство РД на [фирма], както и в приетата от съда и страните заключение на ССЕ, че дружеството прилага двустранна форма на счетоводно записване на стопанските операции в хронологичен ред, съответстващ на извършването им. осигуряващо аналитично и синтетично счетоводно отчитане Счетоводството се осъществява, спазвайки основните принципи, залегнали в ЗСч в съответствие с НСФОМСП Документите са изготвени, съобразно счетоводното и данъчното законодателство, съобразени са с формата и съответните нормативни изисквания, в зависимост от спецификата на дейността Всеки отчетен период се третира сам за себе си. независимо от обективната му връзка с предходния и следващ отчетен период

За извършените облагаеми доставки ревизираното лице е издавало фактури с начислен данък добавена стойност, отразени в дневник за продажби за съответните данъчни периоди, съгласно изискванията на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС и чл. 113, ал 1 и 2 от ППЗДДС. Отразените изпълнени доставки от задълженото лице в подадените СД по ЗДДС се равняват на отчетените приходи по кредита на сметките от гр 70

За получените доставки и начисления данък в хода на ревизията и по съставения РД и РА, е установено следното:

През периодите, които са били обект на ревизията, жалбоподателят се е явявал като получател на доставки на материали, стоки и услуги, предназначени за осъществяване на облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната, поради което начисленият ДДС по тях е приспаднат като данъчен кредит. От това за съда следва извод, че ревизиращите са приели, че стоките и услугите, предмет на

доставките, по които не е признат право на приспадане на данъчен кредит, са използвани за независимата икономическа дейност на [фирма], арг. от чл.3 от ЗДДС.

Относно конкретните доставчици на жалбоподателя и от фактическа страна, се установява следното:

Извършена е насрещна проверка на [фирма] . До това дружество съобщението за представяне на поисканите с искането документи, е съобщено по реда на чл.32 от ДОПК. След изтичане на указания от органите по приходите срок не са представени исканите документи, декларации и справки. Ревизиращият екип е извършил проверка от информационните масиви на НАП, при която е установено, че издадените на [фирма] фактури, са включени в Дневник за продажби за съответните данъчни периоди. Дружеството няма назначени лица на трудов договор, а данъчната му регистрация по ЗДДС е прекратена след 20.06.2012г.

В хода ревизията са представени на ревизиращите документи от [фирма] с приложен опис, които са декларации ДДС и дневници за периода, банкови бордера за внесен ДДС от м 03 до м 05, месечни оборотни ведомости от 01. 01. 2012г. до 30. 06. 2012г., оборотна ведомост за периода 01. 01. 2012г. до 30. 06. 2012г., хронология на сметки 302.401.411,4531.4532,501.503702,703 за периодите 01. 01. 2012г. до 30.06.2012 г.

Видно е от договор за доставка от 01. 01.2012г., сключен между „В. С. Е.“ като купувач и [фирма] като продавач, че последният се е задължил спрямо жалбоподателя, да достави почистващи препарати и пособия, които да се заплатят от купувача по сделката. Уговорено е между страните и, че стоките ще се доставят на партиди спрямо изискванията на купувача с транспорт на доставчика.

Фактическите установявания на спорните по делото факти, се подкрепят и с искане за представяне на документи и писмени обяснения с изх №2553-06-2236/12.10. 2012г. по отношение на издадените от [фирма] фактури. За да попълни с релевантни за спора доказателства, съдът е приобщил договорите, въз основа на които са издадени фактурите и всички съпроводителни документи към тях разплащанията между страните, приемно - предавателни протоколи, документи доказващи извършения транспорт на получените стоки, в случаите, в които е за сметка на фирмата.

Така с цел пълното и пряко доказване от страна на жалбоподателя относно предмета на доказване и с оглед задължението на съда да изясни обективната истина по чл.160, ал.1 от ДОПК, е приобщил като доказателство копия на фактури, издадени от [фирма]. Според тях предмет на доставките е именно доставка на почистващи препарати и материали, приобщени са и приемо-предавателни протоколи.

Относно осчетоводяването на спорните доставки и установените с първичните счетоводни документи стопански операции, съдът е приела хронология на сметка „Доставчици“, аналитичност за доставчик [фирма], хронология на сметка 302 Материали“, аналитичност за доставчик [фирма], копия на банкови извлечения и договор.

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения с изх. №2553-06-2797/17 12 2012г от [фирма] са изискани на основание чл. 56 ал 1 от ДОПК писмени обяснения.

Прие се от доказателствата по делото, че ненамирането на доставчика няма отношение към ползваното право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от [фирма].

Съгласно разпоредбата на чл.51 от ДОПК,. вписванията в счетоводните книги се преценяват според тяхната редовност в съответствие с изискванията на Закон за счетоводството и с оглед другите обстоятелства установени в хода на ревизията

От прегледа на представените копия на банкови извлечения е видно, че има частично разплащане с [фирма].

Ревизиращите приемат, че издадените от [фирма] фактури, не документират реално извършена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и настъпило данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС като основание за начисляване на данъка от доставчика, както и като елемент от фактическия състав на чл. 68 ал.1 т 1 от ЗДДС . където се визират получени стоки или услуги по облагаеми доставки. Основния факт - наличието на реални облагаеми доставки по издадените фактури според ревизиращите не е доказан от представените документи, не е доказан фактът на прехвърляне на права върху стока от отразения вид и количество във фактурите, между ревизираното лице и доставчика му Така администрацията мотивира извода за липса на облагаеми доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и в тази връзка по издадените фактури не са налице предпоставки за право на данъчен кредит.

В случая съдът намира, че ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от [фирма] чрез включването им в Дневник за покупки за данъчните периоди, подробно посочени в заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза.

Относно доставките на **[фирма],** се установява следното:

По делото са представени протоколи №1238298/30.11.2012г. и №1238756/11. 12.2012г., от които се установява, че дружеството не е намерено на адреса заявен по реда на чл.8 от ДОПК, като му е съобщено за исканите документи по реда на чл.32 от ДОПК.

Според справка от информационните масиви на НАП, се установява, че издадените на [фирма] фактури, са включени в Дневник за продажби за съответните данъчни периоди, с изключение на фактура №10000000127/18. 11. 2011 г. Дружеството няма назначени лица на трудов договор, няма подадени уведомления по чл. 62 от КТ, няма данни за регистриран ЕКАФП. Регистрацията по ЗДДС е прекратена считано от 20. 06. 2012г. по инициатива

на орган по приходите.

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения с изх. №2553-06-2236/12. 10. 2012г. по отношение на издадените от [фирма] фактури от ревизираното лице са изискани договори, въз основа на които са издадени фактурите и всички съпроводителни документи към тях, разплащанията между страните, фактически разпоредител с паричните средства от името на дружеството, приемно-предавателни протоколи, документи доказващи извършения транспорт на получените стоки /ако е за сметка на фирмата/, документация придружаваща стоката - сертификати, лицензи и други, начин и място на съхранение на стоката /местонахождение, собствени, наети/ счетоводни справки за движение по материални сметки 302 и 304, аналитични справки по видове материали .

На ревизиращите органи са представени копия на фактури, издадени от [фирма], като видно от същите предметът на доставките е почистващи препарати и материали. Приети са като писмени доказателства по делото и приемо-предавателни протоколи, хронология на сметка „Доставчици“ аналитичност за доставчик [фирма], хронология на сметка 302“-материали.

Установява се от договор за доставка от 05.09 2011г. сключен между [фирма] като Купувач и [фирма] като продавач, че по силата на договора, продавачът се е задължил да продаде на задълженото лице почистващи препарати и пособия. Тук също страните са уговорили, стоките да се доставят, т.с. договорът да има място на изпълнение на територията на [населено място], [улица] или на посочен друг адрес от купувача. Срокът за доставка е до 8 дни след подаване на заявката от купувача.

В съответствие с извършваната ревизия в хода на същата управителят на задълженото лице е предоставил писмени обяснения по реда на чл.56 от ДОПК. Тъй като те изхождат от страната, която цели да докаже изгодни за себе си факти, същите следва да се ценят в съвкупност с всички събрани по делото доказателства.

От същите се установява, че с оглед добросъвестността на търговеца и жалбоподател по делото, дружеството е проучило стопанската надежност на доставчика, чрез обявените отчети и данни за фирмите в Агенцията по вписванията. Установява се от обясненията, че доставките не са обезпечени при евентуално неизпълнение. Съдът обаче намира, че последното обстоятелство е ирелевантно за претендираното от жалбоподателя субективно право, тъй като съгласно правилата на ЗЗД и ТЗ, рискът от погиване на една вещ е за собственика, дори и в хипотезата на чл.24, ал.2 от ЗЗД, без значение дали е за данъчни цели.

Жалбоподателят не бил изисквал от този доставчик сертификати и лицензи относно доставените материали за почистване, тъй като такива не се изискват по закон.

За целите на настоящата ревизия е бил изискан ревизионния доклад и ревизионния акт, с които е приключила ревизия по ЗДДС на [фирма] с обхват периодът на издаване фактурите на [фирма].

За данъчни периоди от 23. 08. 2011г. до 31. 10. 2011г. и по отношение на издаден РА№[ЕГН]/23.07 2012г . на името на [фирма] ревизиращите са приели, че за този доставчик не са налице условията по чл. 82, ал от ЗДДС за изискуемост на данъка, тъй като ЗЛ не е доставчик по облагаеми доставки. В случая са налице условията на чл.85 от ЗДДС т. с. е данъкът е изискеум и от всяко лице което посочи данъка във фактура или известие .

Видно е от процесния по делото РА, че ревизиращите не са признали правото на данъчен кредит по доставките на [фирма], тъй като не са налице условията за съществуване на доставка по чл.6 от ЗДДС. За този извод на ревизиращия екип способства и разбирането им, че ненамирането на доставчика на ревизираното лице на декларираните адреси, възпрепятства възможността да се проверят оригиналните първични документи и вторични счетоводни регистри и да се констатира доколко редовно е водено счетоводството му, налични ли са стоките предмет на издадените фактури, с цел евентуалната им продажба.От прегледа на представените копия на банкови извлечения е видно, че има частично разплащане с [фирма].

В случая се установява, че жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], чрез включването им в Дневник за покупки за данъчни периоди, както следва: №10000000611 от 03.10.2011г., №[ЕГН] от 05.10.2011г., №[ЕГН] от 07.10.2011г., №[ЕГН] от 11.10.2011г., №[ЕГН] от 13.10.2011г., № [ЕГН] от 17.10.2011г., № [ЕГН] от 19.10.2011г., №[ЕГН] от 20.10.2011г. № [ЕГН] от 24.10.2011г., № [ЕГН] от 25.10.2011г., № [ЕГН] от 26.10.2011г., № [ЕГН] от 27.10.2011г.,№[ЕГН] от 28.10.2011г., №[ЕГН] от 31.10.2011г., №100000135от 23.11.2011г., №[ЕГН] от 02.11.2011г., №[ЕГН] от 04.11.2011г., № 10000001141 от 07.11.2011г., №[ЕГН] от 09.11.2011г., №[ЕГН] от 11.11.2011г.,№[ЕГН] от 15.11.2011г., №[ЕГН] от 17.11.2011г., №[ЕГН] от 18.11.2011г., №[ЕГН] от 21.11.2011г., №[ЕГН] от 25.11.2011г., №[ЕГН] от 28.11.2011г., №[ЕГН] от 30.11.2011г.

Относно дружество **[фирма]** се установява следното:

За това дружество е извършена насрещна проверка, която е удостоверена с ПИНП №2225-8-1100387-3/07.01.2013г. Искането за представяне на документи е съобщено на адресата на адреса по чл. 8 от ДОПК и на осн.чл. 32 от ДОПК.

Поради тази причина ревизиращите органи са направили справка в информационните масиви на НАП. Констатирано е, че в дневник за продажби за съответните данъчни периоди, са включени фактури с получател [фирма], както следва: №52 от 03.10.2011г., №5804.10.2011г., №61 от 06.10.2011г., №63 от 10.10.2011г., №65 от 11.10.2011г.,№ 67 от 12 10.2011г., № 69 от 13.10.2011г., №72от 14.10.2011г., №74 17.10.2011г., №7618.10.2011г., №79 от

19.10.2011г., №81 от 2011г., № 84 от 21.10.2011г., № 88 от 22.10.2011г., № 130 от 17.11.2011г., №36 от 21.11.2011г., №139 от 22.11.2011г., № 143 от 23.11.2011г., 23.11.2011г., №156 от 25.11.2011г., №167 от 01.12.2011г. ,№172 от 02.12.2011г., №173 от 05.12.2011г., №197 от 13.12 2011г., № 205 от 15.12.2011г., № 209 от 16 12.2011г., № 210 от 19.12.2011г.

Ревизиращите са установили за този доставчик, че дружеството никога не е подавало декларация образец №1, няма регистриран ЕКАФ и е дерегистрирано на 05.01.2012г. по ЗДДС.

Видно е от представените по-късно от копия на фактури, издадени от [фирма], че предмет на доставките са отново почистващи препарати и материали. Според хронология на сметка „Доставчици“ и аналитичност за доставчик „Ер Пи Ви 11“ Е. се установява, че няма извършено плащане по описаните в изложението по-горе фактури. Стоките според хронология на сметка 302“Материали“ са намерили счетоводно отражение, както и в аналитичните документи за доставчика [фирма].

Видно е от договор за доставка от 01. 09. 2011г. сключен между [фирма] като купувач и [фирма] като продавач, че доставчикът се е задължил да продаден на жалбоподателя и срещу определена цена почистващи препарати и пособия. Според договора стоките ще се доставят на партиди спрямо изискванията на купувача и с транспорт на продавача. Плащането ще се извърши в двумесечен срок от след доставянето на стоката в склада на купувача.

Представят се и копия на банкови извлечения за разплащане с [фирма]. С Искане за представяне на документи и писмени обяснения с изх.№2553-06-2797/17. 12. 2012г. от [фирма] са изискани на основание чл. 56 ал 1 от ДОПК писмени обяснения относно доставките на [фирма].

И тук жалбоподателят подобно на предходния доставчик е подал обяснения , в смисъл, че стопанската надлежност на продавача е проучена чрез обявените отчети и данни на за фирмите в Агенцията по вписванията. Не е изисквал сертификати и лицензии, тъй като това не било необходимо според закона. По други причини не е проучвал доставчика, кореспондирали по телефона.

По сходни като за предходния доставчик съображения, ревизиращите приемат и, че това дружество не е налице данъчно събитие по смисъла на чл.25, ал.1 от ЗДДС, не е прехвърлено правото на собственост върху стоките предмет н спорните фактури, поради което не е доставка на стока по смисъла на чл.6 от ЗДДС.

Ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], чрез включването им в дневник за продажби за данъчни периоди .

На основание чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 68, ал. 1 от ЗДДС не е признато право на данъчен кредит в общ размер на 38137,47лв . по фактури издадени от това дружество.

По доставките на **„И.—2011“ Е.**, съдът намира следното:

Относно това дружество също е било изготвено ИПДПОЗЛ с изх . №2553-06-2562/20. 11.2012г . Същото е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, по-късно връчено на представител на доставчика. След изтичане на указания от органа по приходите срок не са представени исканите документи, декларации и справки.

Изводите относно фактите по ревизията, органите по приходите правят след справка в информационните масиви на НАП. Установява се от същите, което не е спорно за съда и за страните по делото, че в дневник за продажби за съответния данъчен период, са включени фактури с получател [фирма], както следва: №[ЕИК] от , № [ЕГН], № [ЕГН], №[ЕГН] от 10.04 2012г., №[ЕГН] от 11.04.2012г. № [ЕГН] от11.04.2012г., №[ЕГН], №[ЕГН] от13.01.2012г.

Подобно на предходните доставчици ревизиращите установяват, че това дружество никога не е подавало декларация образец №1 и образец №6. Няма подадени уведомления по чл. 62 ал. 4 от КТ.Няма данни за регистриран ЕКАФП. На дружеството е прекратена регистрация по ЗДДС от 05. 07. 2012г.

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения с изх. №2553-06-2236/12. 10. 2012г. по отношение на издадените от [фирма] фактури от ревизираното лице са изискани писмените документи, които според ревизиращите установяват фактическия състав на претендираното от жалбоподателя материално право.

Видно е, че пред ревизиращите са представени копия на фактури издадени от [фирма], от които се установява, че предметът на доставките е почистващи препарати и материали, складови разписки. Относно счетоводното отразяване на стопанските операции , съдът е приел хронология на сметка „Доставчици“, аналитичност за доставчик „И. 2011“. Е.. Въз основа на последната и както са приели и ревизиращите органи, няма извършено плащане по описаните горе – фактури. Стоките са осчетоводени като материали, видно от хронология на сметка 302“Материали“, както и аналитични документи за доставчика [фирма].

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения с изх. №2553-06-2797/17 12.2012г от [фирма] са изискани на основание чл. 56 ал.1 от ДОПК писмени обяснения относно сключените сделки с доставчика.

Такива са получени от представляващия дружеството жалбоподател, като отговорът на поставените от ревизиращите въпроси, е идентичен като

предходния доставчик.Ревизиращите са приели, че представените в хода на ревизията документи и за дози доставчик не са достатъчни за да се докаже прехвърлянето правото на собственост върху родово определените движими вещи, предмет на доставките обективирани в спорните фактури , които дружеството е издало.

Поради това според приходните органи, представените доказателства не обосновават извод за наличие на облагаеми доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и в тази връзка по издадените фактури не са налице предпоставки за право на данъчен кредит

Установено е, че жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], чрез включването им в дневник за продажби, както следва: № [ЕГН] от м.04.2012г., №[ЕГН] от 4.04.2012г., №[ЕГН] от 05.04.2012г. , №[ЕГН] от 06.04 2012г.,№ [ЕГН] от 10.04.2012г., № [ЕГН] от 11.04 2012г., №[ЕГН] от 11.04.2012г., №[ЕГН] от 12.04.2012г., № [ЕГН] от 13.04.2012г., № [ЕГН] от 16.04.2012 г., №[ЕГН] от 24.04.2012г., № [ЕГН] от 26.04.2012г.

Прието е в РД, че на осн. чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 68, ал. 1 от ЗДДС не е налице право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 13705,11лева , по фактури издадени от [фирма], поради това, че не е доказано осъществяването на реална доставка на стоки смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

По доставките на **[фирма]**, съдът приема следното:

На доставчикът е извършената насрещна проверка, резултатите, от която са оформени в протокол №2225-8-1100387-5/10 01 2013г. Съобщението до доставчика, че следва да представи посочени от ревизиращите органи писмени документи, му е връчено по реда на чл.32 от ДОПК и на декларирания по чл.8 от ДОПК адрес.

На 18.12. 2012г. по искане на представител на този доставчик е удължен срока за представяне на документи. На ревизиращите [фирма] представя копия на фактури, издадени на [фирма], както следва: №4/20.06.2013г., с данъчна основа 15424.20лв и ДДС 3084,84лв., с предмет почистващи препарати, №5/22.06.2012г. с данъчна основа 17122,80 лв. и ДДС 3424.56лв., №6/25.06.2012г. с данъчна основа 29010.20лв и ДДС 5802.04лв . с предмет почистващи препарати, №7/27.06.2012г. с данъчна основа 8706,35лв. и ДДС 1751,27лв., №8/29.06.2012г. с данъчна основа 29915,60лв. и ДДС 598312лв. №16/18. 07. 2012г. с данъчна основа 1921060лв. и ДДС 3842,12лв., №17/20 . 07. 2012г. с данъчна основа 18181,00лв. и ДДС 3636,20лв., №19/24. 07. 2012г. с данъчна основа 39279.00лв. и ДДС 7855.80лв., №21/26.07. 2012г. с данъчна основа 27121,00лв. и ДДС 5424,20лв., №35/14.08. 2012г. с данъчна основа 20720,00лв. и ДДС 4144,00лв., №37/17.08.2012г. с данъчна основа 21019,20лв. и ДДС 4203,84лв., №40/20. 08. 2012г. с

данъчна основа 29693,20лв. и ДДС 5938,64лв., №42/23. 08. 2012г. с данъчна основа 32779,50лв и ДДС 6555,90лв .

Установено е в хода на ревизията и, че за разплащанията са представени банкови извлечения от [фирма]. Относно предаване на стоките предмет на фактурите, са приети от ревизиращите и според РД приемо - предавателни протоколи и пътни листове.

Видно е от договор за доставка от 01. 01. 2012г. сключен между „В. С.“ като Купувач и [фирма] като продавач, че последното се е задължило да достави на купувача, а той да приеме и заплати почистващи препарати и пособия Страните са договорили , че стоките ще се доставят на партиди с транспорт на доставчика и на посочен адрес от купувача. Относно тези доставки в хода на ревизионното производство равизиращите са приели хронологичен регистър на сметка 503/2, за периода на 2012г., обобщена оборотна ведомост, на сметка 453 „Разчети за ДДС“ за периода 01.06.2012г. - 31 08 2012г., аналитичен регистър на за сметка 421“Персонал за периода 01. 06. 2012г. – 31. 08. 2012г., аналитичен регистър на сметка 604 „Разходи за заплати за периода 01. 06.2012г. – 31. 08. 2012г., аналитичен регистър на сметка 605,ведомост за РЗ за м.08/2012г.,м 07/2012г.,м 06/2012г., обобщена оборотна ведомост на сметка 702“Приходи от продажба на стоки“ за периода 01 06.2012г. - 31.08.2012г., обобщена оборотна ведомост на сметка 401 Доставчици за периода 01.06. 2012г. – 31. 08. 2012г.

Ревизиращите са приели и обсъдените от вещото лице по допуснатата ССЕ, обобщена оборотна ведомост на сметка 411 Клиенти за периода 01. 06. 2012г. – 31. 08. 2012г., видно от която жалбоподателят се явява получател по доставките сторени от [фирма].

Стопанските операции по фактурите, по които задълженото дружество е начислило ДДС, са отразени счетоводно и според представената на ревизиращите обобщена оборотна ведомост на сметка 501каса за периода 01. 06.2012г. - 31. 08.2012г., оборотна ведомост за периода 01. 06.2012г. до 31. 08. 2012г.

В хода на ревизията ревизиращите са изследвали произхода на стоките, предмет на издадените фактури. Така на ревизиращите са представени фактури издадени от [фирма] с ЕИК по Булстат[ЕИК], както следва:№1/11 06 2012г с данъчна основа 9126,00лв. и ДДС 1825.20лв., №2/19. 06. 2012г. с данъчна основа 31701.00лв. и ДДС 6340.20лв., №3/27. 06. 2012г. с данъчна основа 78610.90лв. и ДДС 15722,18лв., №6/09.07. 2012г. с данъчна основа 46440,80лв. и ДДС 9288,16лв. №7/13.07. 2012г. с данъчна основа 37157.00лв. и ДДС 7431.40лв. №8/16. 07. 2012г. с данъчна основа 54857.35лв. и ДДС 10971.47лв., №16/13.08.2012г. с данъчна основа 102198,10лв. и ДДС 20439.62лв.Предмет на фактурите-почистващи препарати, като предходните доставчици са удостоверили предаването на стоката с приемо-предавателни

протоколи в кориците и на административната преписка до съда.

Също така е видно, че в международни товарителници, [фирма] е вписан като получател.

Видно е от договор за наем от 01. 06.2012г., че [фирма] в качеството си на наемодател е отдал за временно и възмездно ползване на [фирма] като наемател на складово помещение, изходящо се в [населено място], [улица], със застроена площ 420кв. м. Наемът е бил заплащан от наемателя, за което са представени фактури с номера №189/01. 06. 2012г. и №190/01. 06. 2012г.

Ревизиращите са извършили насрещна на [фирма] , като резултатите са обективирани в протокол от извършената насрещна проверка №2225-8-1200387-9/08.03. 2013г.

Представители на доставчика на [фирма] са депозирали в хода на ревизионното производство копия на фактури с получател [фирма], както следва: №1/11. 06. 2012г. с данъчна основа 9126,00лв. и ДДС 1825,20лв., №2/19. 06. 2012г. с данъчна основа 31701,00лв. и ДДС 6340,20лв., №3/27. 06. 2012г. с данъчна основа 78610 90лв .и ДДС 15722,18лв., №6/09. 07. 2012г. с данъчна основа 46440, 80лв. и ДДС 9288,16лв., №7/13. 07. 2012г. с данъчна основа 37157,00лв. и ДДС 7431.40лв., №8/16.07. 2012г. с данъчна основа 54857.35лв. и ДДС 10971,47лв., №16/13. 08.2012г. с данъчна основа 102198.10лв. и ДДС 20439.62лв.

Предмет на фактурите са почистващи препарати. Относно произхода на стоките съдът е приел, а това не е спорно и се установява от РД, че са представени инвойс фактури и протоколи по чл.117 от ЗДДС, подробно описани в РД. Също така на ревизиращите са били представени приемо-предавателни протоколи за предадени стои от [фирма] на [фирма], за които се установява, че не са подписани между страните. Доставчикът на [фирма], се явява страна по доставка от държава извън Б., тъй като е вписан като получател на стоката. Ирелевантно за пряката доставка обаче е обстоятелството, че същите нямат подпис и печат на изпращача и получателя на стоката.Представят се и оборотни ведомости от гл.70, 41 и 40 и сметки 453 и 304.

Представена е справка за едно заето лице по трудови правоотношения. Не е представен трудов договор.Извършена е проверка в информационния масив на НАП при която се установи фактурите с получател [фирма], са включени в дневници са продажби за съответните данъчни периоди от [фирма].

Относно доставките на **[фирма]** се констатира следното:

На дружеството е извършена също насрещна проверка, която е документирана с протокол №6528/19.02 2013.г. Преди това искането до доставчика е връчено на заявения адрес по чл.8 от ДОПК и по реда на чл. 32

от ДОПК.

Тъй като поисканите от ревизиращите документи е са представени на ревизиращите, същите са сторили проверка в информационната система на НАП , при която се установява, че се установи, че в дневник за продажби за данъчен период м. 06. 2012г. са включени фактури с получател [фирма] №189/01. 06. 2012г. с данъчна основа 44000.00лв. и ДДС 880.00лв. с предмет наем, №190/01. 06. 2012г. с данъчна основа 5100,00лв. и ДДС 1020.00лв . с предмет транспорт.

Извършена е справка относно извършени сделки с недвижими имоти за [фирма],при която се установи, че за периода 01.01 1992г. до 11. 03. 2013г. дружеството няма собственост на недвижим имот находящ се в гр. С., [улица] В случая обаче съдът намира, че наемодателят не е необходимо да бъде собственик на един имот за да го отдаде под наем. Това е така, защото със сключването му наемодателят извършва действия по управление на имота, а не разпоредителни такива, за които е необходимо лицето да е собственик на имота.

От [фирма] са представени фактури с номера №189/01. 06.2012г. с данъчна основа 44000.00лв. и ДДС 880.00лв. с предмет по договор за наем м.06-07 №190/01.06.2012г. с данъчна основа 5100.00лв и ДДС 1020.00лв. с предмет транспорт, фактура №16/01. 06. 2012г. на стойност 3200.00лв. с предмет наем на склад за м 06 и м. 07 на стойност 2400,00лв и наем МПС за м.06 и м 07 на стойност 800.00лв, издадена от„Б. трейд БТ О. . Последното дружество е предоставило под наем на [фирма] Бус Ситроен, който според договора ще се използва за служебни цели.

В хода на ревизията приходните органи са приели, че има достатъчно доказателства по отношение на издадените от [фирма] на [фирма] фактури, относно привидни сделки, от които жалбоподателят черпи своето материално право. Затова считат и, че участието на [фирма] се свежда до правното оформяне на сделката, а не до реално участие във фактическите действия по изпълнението на доставката . В РД са посочени и фактурите, по които жалбоподателят е начислил ДДС.На основание чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 68, ал. 1 от ЗДДС ревизиращите приемат, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 61 646,53лв., по фактури издадени от [фирма], поради това че не е доказано осъществяването на реална доставка на стоки смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

По доставките на **[фирма]**, съдът намира следното:

За дружеството е получен протокол от извършената насрещна проверка №2225-8-1200387-6/27. 12. 2012 г., с който е установено, че искането до доставчика е връчено по реда н чл.32 от ДОПК.

След изтичане на указания от органите по приходите срок, не са представени исканите документи, декларации и справки. Ревизиращите са извършили

проверка в информационните масиви на НАП. Въз основа на констатациите на ревизиращите в РД, съдът намира за установено, че издадените на [фирма] фактури са включени в дневник за продажби за съответните данъчни периоди. Този доставчик също няма назначени лица на трудов договор, а ДДС ретистрацията му е прекратена на 11.10.2012г.

По-късно са приложени от доставчика декларации ДДС и дневници за м 06.07 и 08.2012г., предмет на сделките е покупка на стоки-перилни и почистващи материали за м 06,07 и 08.2012г. За този доставчик също се представят банкови бордера, извлечения, декларации обр.1 и 6 за период 06 до 08. 2012г. За целите на приетата от съда ССЕ, са приобщени събраните в хода на ревизионното производство месечни оборотни ведомости за м 06.07 и 08. 2012г. и за период от 06 до 08. 2012г., хронология на сметки 304,501,503,702 за периодите 01. 01. 2012г. до 30. 06. 2012г.

Видно е от договор за доставка с дата 01. 06.2012г., че жалбоподателят се е съгласил да закупи от [фирма] като продавач и доставчик по смисъла на чл.6 и чл.11 от ЗДДС, почистващи препарати и пособия. Договорено е стоките да се доставят на партиди спрямо изискванията на купувача с транспорт по договаряне.

Съдът е приел като доказателства спорните фактури издадени от [фирма]. Същите кореспондират с предмета на обсъдени по-горе договор и се отнасят до доставки на почистващи препарати и материали. Стоките са предавани на купувача според приетите приемо-предавателни протоколи.

Счетоводното отразяване на стопанските операции с тези стоки, може да се установи, така както е сторило и вещото лице по приетата ССЕ от и хронология на сметка „Доставчици“, аналитичност за доставчик [фирма], хронология на сметка 302 –материали, както и копия на банкови извлечения за разплащане с [фирма].

Относно този доставчик управителят на дружеството жалбоподател също е входирал писмени обяснения, които по същество са аналогични на тези давани за предходните доставчици. Стопанската надежност на доставчика била проучена чрез обявените отчети и данни за фирмите в Агенцията по вписванията . Доставките не били обезпечени при евентуално неизпълнение. Дружеството не е изисквало допълнителни сертификати, защото нямало законово изискване за това.

Установява се от ревизиращите, че представените копия на счетоводни документи от [фирма], не съдържат подпис на съставител, ръководител на основание чл. 11 от ЗСч. Затова приемат и, че не са годни доказателствени средства, които да удостоверяват верността на информацията и данните съдържащи се в тях. Позовават се и на чл. 51 от ДОПК, според която норма вписванията в счетоводните книги се преценяват според тяхната редовност в съответствие с изискванията на Закон за счетоводството и с оглед другите

обстоятелства установени в хода на ревизията.

От прегледа на представените копия на банкови извлечения, се установява, че има частично разплащане с [фирма].

В заключение според РД и РД е прието, че издадените от [фирма] фактури, не документират реално извършена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и настъпило данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС като основание за начисляване на данъка от доставчика. На основание чл 68, ал 1. Т. 1 от ЗДДС за получателя по фактурите [фирма] не възниква право на приспадане на данъчен кредит

Ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури . издадени от [фирма] чрез включването им в Дневник за покупки за данъчни периоди посочени в РД и РА.

В заключение е прието, че за жалбоподателя не е налице право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 62959,32лв , по фактури издадени от [фирма], поради това че не е доказано осъществяването на реална доставка на стоки смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

По доставките на „**Е.“ Е.** съдът намира следното:

За насрещната проверка на това дружество е съставен протокол от извършената насрещна проверка от 07.01.2013г., видно от който изготвеното ИПДПОЗЛ с изх.№2553-06-2559/20 11 2012г. до доставчика, е връчено по реда на чл.32 от ДОПК. Не са били представени от доставчика поисканите документи и ревизиращите са направили справки в информационните масиви на НАП.

Установено е, че дневникът за продажби за съответните данъчни периоди са включени фактури с получател [фирма], както следва: ф-ра № 114, №125, №132 №135 / 09.01.2012г., №141/10.01.2012г., №168/ 19.01.2012г., № 182, № 111, №314, №322, №326, №330, №136, №540 .

Според констатациите на ревизиращите в РД, за периодите на издаване на фактурите дружеството няма регистрирани трудови договори. Дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС, считано от 26. 03. 2012г по инициатива на орган по приходите

Установява се от представените на 21. 12. 2012г. писмени документи изискани от ревизиращите, че видно от фактурите, същите имат за предмет доставка на почистващи препарати и материали .

Същите са получени от жалбоподателя според приемо-предавателни протоколи. За това дружество са представени и складовите разписки, както и движението на материали от м.01/2012 до месец 03/2012. Така може да бъде

проверена и счетоводната складова наличност на доставяните стоки.

С договор за доставка от 10.12.2011г. сключен между [фирма] като купувач и [фирма] като продавач, се установява, че страните са обвързани от облигационна връзка, според която продавачът се е задължил да продаден на купувача почистващи препарати, пособия, консумативи и материали, срещу определено възнаграждение. Страните са договорили стоките да се доставят на партиди спрямо изискванията на купувача и с транспорт на продавача и доставчик по фактурите.

Страните са договорили, че срокът за доставка е до 8 дни след подаване заявката от купувача.Плащането ще се извърши в двумесечен срок след доставянето на стоката в склада на купувача или с договорка между страните

Представени са писмени обяснения относно доставчика, а именно , че стопанската надежност на доставчика е проучена чрез обявените отчети и данни за фирмите в Агенцията по вписванията, Л. бизнес регистър. Доставките не са били обезпечени при евентуално неизпълнение. Жалбоподателят не бил изисквал сертификати и лицензи, не бил проучвал доставчиците си.

В хода на ревизионното производство не са представени доказателства както от ревизираното лице така и от [фирма] удостоверяващи разплащането на получаваните стоки. Ревизиращите приемат, че представените от ревизираното лице документи, не са достатъчни за доказване реалното прехвърляне на собствеността върху стоките , предмет на издадените фактури. В заключение ревизиращите стигат до извод за липса на доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

Ревизиращите констатират, че задълженото дружество е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по подробно посочените в РД фактури, но не признават право на кредит в общ размер на 42147,20лв , по фактури издадени от [фирма].

Относно доставките на [фирма], съдът приема следното:

Видно е, че с ИИНП №2225-8-1100387-8/15. 11. 2012г. са били предприети действия по извършване на насрещна проверка на [фирма]. За това е бил съставен и протокол за насрещна проверка №2225-387-8/07 01 2013г. Според него съобщението с искането от 15.11.2012г. , е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК.

Установява се от РД, че по проверка извършена по данни от информационните масиви на НАП, в Дневник за продажби за данъчен период м. 12/2011г. е включена фактура №468/16 12 2011г. с данъчна основа 35000.00лв и ДДС 7000.00лв с предмет-услуга. Направена е справка за подадени уведомления по чл.62 от КТ, при която се установи, че е бил деклариран сключен трудов договор на 01. 02. 2005г., прекратен на

31. 07.2012г. Лицето е било на длъжност ковач железар. Бил е деклариран сключен трудов договор на 24.09. 2008г. прекратен на 31. 07. 2012г. за длъжност общ работник.

Този доставчик е оповестил и икономическата си дейност, а именно производство на други метални изделия.

На 26. 10. 2012г. са входирани изисканите от ревизиращите писмени документи и по-конкретно копие на фактура, издадена от [фирма].Установява се от текста на същата, че предметът на доставката е С М Р.

Акт №1 от 15. 12.2011г. е издаден към Договор за изпълнение на СМР за обект офис охрана, с които са за завършени видове СМР на стойност 3977.07лв /без ДДС/. Видно е, че Акт №2 от 15. 12. 2011г. се отнася за Договор за изпълнение на СМР за обект офис охрана, с които са завършени видове СМР на стойност 2917.50лв /без ДДС/. Акт №3 от 15. 12.2011г. е също към Договор за изпълнение на СМР за обект офис охрана, с които са завършени видове СМР на стойност 13169,60лв /без ДДС/. С Акт №4 от 15.12.2011г към Договор за изпълнение на СМР за обект офис охрана, се установява завършване на видове СМР на стойност 3821,60лв /без ДДС/. С Акт №5от 15. 12. 2011г. към Договор за изпълнение на СМР за обект офис охрана, е видно, че са завършени видове СМР на стойност 8428,87лв /без ДДС/. От Акт №6 от 15. 12.2011г. към Договор за изпълнение на СМР за обект офис охрана, се установява, че са завършени видове СМР на стойност 2685,36лв /без ДДС/.

Като доказателство е приет и рамков договор за изпълнение на строително - монтажни и ремонтни работи от 21 09 2011 г . сключен между [фирма] като Възложител и [фирма] като Изпълнител. Според предмета на договора В. възлага, а Изпълнителят приема да изпълни строително -монтажни и ремонтни работи на обектите.гр. С. [улица], Офис охрана, вътрешен двор на офис сграда, офис сграда, автомивка, включваща демонтажни общо строителни ремонтни и други видове работи. Уговорено е стойността на рамковия договор да се формира въз основа на констативен протокол за извършените работи. Приемането и разплащането на извършените видове и количества строителни - ремонтни работи, ще се извърши на базата на констативен протокол, съставен и подписан от двете страни при завършване на работите.

Разплащането между двете дружества се удостоверява с копия на банкови извлечения за разплащане. Също така за счетоводното отразяване на стопанските операции свидетелстват и хронология на сметка „Доставчици“, аналитичност за доставчика. Според последната се установява, че разходът е осчетоводен по дебита на сметка 219 други нематериални дълготрайни активи.

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения с изх. №2553-06-2797/17. 12.2012г. от [фирма] са изискани на основание чл. 56 ал 1 от ДОПК писмени обяснения относно посочени в искането въпроси.

Обясненията на управителя на дружеството жалбоподател са идентични като тези давани за предходните доставчици.

Ревизиращите приемат, че с оглед характера на услугите в случая извършване на СМР по договор, налага да се прецени кадровата обезпеченост на доставчика и дали те реално са извършени.

В конкретния случай ревизиращите са направили справка в Регистъра трудови договори и са установили, че [фирма] за периода на издаване на фактурите има назначени две лица на трудов договор, което според ревизиращите налагало извод, че броят на наетите работници е недостатъчен за извършване на обема на строително ремонтните работи приети с Актовете представени от [фирма] . Нямало подавана информация за лица полагали труд по нетрудови правоотношения, както и за наличие на подизпълнител, нямало и доказателства за материалната обезпеченост за извършените СМР.

От представените документи според приходната администрация от ревизираното дружество не може да се установи за чия сметка са вложение материали, необходими за извършването на строително монтажните работи.Не може да се установи дали дружеството притежава необходимата техническа обезпеченост за извършване на фактурираните СМР.

Така в РД и РА е прието, че събраните доказателства не обосновават извод за наличие на облагаеми доставки по смисъла на чл. 9 от ЗДДС и в тази връзка по издадените от [фирма] фактури не възниква право за приспадане на данъчен кредит за размера на сумата от 7000лв.

Задълженото лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактура издадена от [фирма] №468/16. 12.2011г. с данъчна основа 35000.00лв и ДДС 7000,00лв. чрез включването и в Дневник за покупки за данъчен период м. 12. 2011г.

За установяване на релевантните по делото факти съдът е приел основно и допълнително заключение на единична съдебно-счетоводна и техническа експертизи, които се кредитират от съда като вярно и безпротиворечиво дадени.

Въз основа на заключенията на съдебно-счетоводната експертиза, представените по делото писмени доказателства, вкл. тези в административната преписка, текста на РД и РА, преценени поотделно и в своята съвкупност, съдът намира за установено, че дружеството прилага двустранна форма на счетоводно записване на стопанските операции в хронологичен и аналитичен ред, съответстващи на извършването им.

Осчетоводяването на първичните счетоводни документи се извършва по аналитични и хронологични счетоводни записвания по съответните счетоводни сметки. Спазени са основните изисквания на Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти. Първичните и вторични счетоводни документи са изготвени съобразно данъчното законодателство.

Съдът намира за установено и обстоятелството, че по отношение на доставчика [фирма], стоките ще се доставят на партиди спрямо изискванията на купувача с транспорт на доставчика, стр.560 папка 3, приложения, стр.1478, приложение 7.

По-конкретно фактурите издадени от този доставчик са: №141/04.01.2012г., №142/06.01.2012г., №143/09.01.2012г.,№144/11.01.2012г., №145/13.01.2012г., №146/16.01.2012г., №147/18.01.2012г., №148/19.01.2012г., № 149/20.01.2012г., №150/21.01.2012г., №151/23.01.2012г., №152/24.01.2012г., №153/25.01.2012г., №154/26.01.2012г., №155/27.01.2012г., №156/30.01.2012г., №157/30.01.2012г., № 158/31.01.2012г.,№ 160/01.02.2012г., № 161/02.02.2012г.,№162/03.02.2012г., №136/06.02.2012г., №164/07.02.2012г., №165/08.02.2012г., № 166/09.02.2012г., №167/10.02.2012г., №168/13.02.2012г., № 169/14.02.2012г., № 170/15.02.2012г., №171/16.02.2012г., №172/17.02.2012г., №173/20.02.2012г., № 174/21.02.2012г., №175/22.02.2012г., №176/23.02.2012г., №177/24.02.2012г., №178/27.02.2012г., № 179/28.02.2012., № 186/01.03.2012г., №187/02.03.2012г., №188/02.03.2012г., №189/05.03.2012г., №191/07.03.2012г., №192/07.03.2012г., № 193/08.03.2012г., №194/09.03.2012г., №195/12.03.2012г., №196/13.03.2012г., №197/14.03.2012г., №198/15.03.2012г., №199/16.03.2012г., №200/19.03.2012г., №201/20.03.2012г., №202/22.03.2012г., №203/23.03.2012г., №204/26.03.2012г., №205/29.03.2012г., №221/17.04.2012г., №222/17.04.2012г., №223/18.04.2012г., № 224/18.04.2012г., №225/19.04.2012г., №226/19.04.2012г., №227/20.04.2012г., №228/20.04.2012г., № 229/21.04.2012г., № 230/21.04.2012г., № 231/23.04.2012г., №232/23.04.2012г., № 233/24.04.2012г., №234/24.04.2012г., №235/25.04.2012г., №236/25.04.2012г., №237/26.04.2012г.,№238/26.04.2012, №239/27.04.2012г. №240/27.04.2012г., №243/14.05.2012г., №244/14.05.2012г., №245/16.05.2012г., № 246/17.05.2012г., № 247/17.05.2012г., № 248/18.05.2012г., № 249/18.05.2012г., №250/21.05.2012г., №251/21.05.2012г., № 252/22.05.2012г., № 253/22.05.2012г., №254/23.05.2012 г., №255/23.05.2012г.,№256/23.05.2012г., №257/28.05.2012г., № 258/28.05.2012г., № 259/28.05.2012г., №260/29.05.2012г., №261/29.05.2012г., № 262/30.05.2012г.,№263/30.05.2012г., № 264/31.05.2012г., № 265/31.05.2012г.

Фактура № 239/27.04.2012 г. не се намира в делото. Същата е включена в дневника за покупките на [фирма] за данъчен период м. април 2012 г.

Вещото лице след преглед на доказателствата по делото е установило, което се възприема и от съда а именно, че доставките от [фирма] са извършени по договор за доставка от 05.09.2011г. за почистващи препарати и пособия. Вещото лице по т.II е посочило и фактурите издадени от този доставчик в изпълнение на договореното, така и на стр.1482, папка7.

Фактурите са издадени въз основа на Договор за доставка от 01.09.2011 г. сключен между [фирма] – купувач и [фирма] – доставчик с предмет на договора доставка на почистващи препарати и пособия. Стоките ще се доставят на партиди спрямо изискванията на купувача и с транспорт на доставчика. Плащането ще се извършва в двумесечен срок след доставянето на стоката в склада на купувача, стр.1487, папка 7. Вещото лице е посочило всички фактури, по които жалбоподателят е начислил ДДС и, които са издадени от [фирма].

[фирма] също е издало фактурите посочени в раздел IV от заключението, които по-рано се описаха и от съда. Предмет на доставките по тях са почистващи перилни препарати и материали.

Установява се от вещото лице, което се споделя и от съда, че от [фирма], доставките са извършени въз основа на Договор за доставка от 01.01.2012 г. сключен между [фирма] – купувач и [фирма] –, с предмет на договора доставка на почистващи препарати и пособия, стр.402 от приложени папка 3,1488 папка 7 на делото. Вещото лице е посочило фактурите издадени от този доставчик, които кореспондират с тези, по които жалбоподателят е начислил ДДС.

Доставките са извършени въз основа на Договор за доставка от 01.06.2012 г. сключен между [фирма] – купувач и [фирма] – доставчик с предмет на договора доставка на почистващи препарати и пособия. Стоките ще се доставят на партиди спрямо изискванията на купувача с транспорт по договаряне, стр.568, папка 3, приложения, стр.1491,приложение 7. Установени са от вещото лице и фактурите издадени от този доставчик, по които жалбоподателят е начислил ДДС, т.VI от заключението.

Дружество [фирма], според констатациите на вещото лице е издало 32 броя фактури, всички с предмет продажба на стоки, описани в т.VII от заключението на вещото лице.

Вещото лице установява и, че фактура № 468/16.12.2011 г. с данъчна основа 35 000,00 лв. и ДДС 7000,00 лв. е издадена въз основа на извършена услуга по Рамков договор за изпълнение на строително-монтажни работи сключен между [фирма] – възложител и [фирма] – изпълнител, с предмет на договора – строително-ремонтни работи на обектите: [населено място], [улица], офис охрана, вътрешен двор на офис сграда, Офис сграда, автомивка, включващи демонтажни общостроителни ремонти и други видове

работи. Издадената фактура № 468/16.12.2011 г. е на обща стойност 42 000,00 лв. в т.ч. данъчна основа 35 000,00 лв. и ДДС 7000,00 лв., с предмет на доставката – услуга СМР, стр.1594,папка 8 приложения.

Съдът като кредитира заключението на съдебно – счетоводната експертиза като обективно и вярно изготвено приема за установено, че движението на всички стоки по количества и номенклатури е отразено в оборотни ведомости за движение на материалите по месеци, като всяка оборотна ведомост приключва с резултат по всяка една позиция общо получени, изразходвани и остатък в количество и стойност. По всяка една от фактурите е издадена складова разписка подписана и подпечатана от доставчика и получателя на стоката с пълно описание на получените стоки по номенклатури, количества и стойност, които стойности съвпадат с размера на данъчната основа на фактурата, папка 6 от приложенията.

Към всяка една от фактурите са приложени приемно-предавателни протоколи с дати съответстващи на датите на издаване на фактурите с опис на номенклатурите почистващи препарати и количествата. Приемно - предавателните протоколи са подпечатани и подписани от двете дружества и са заверени с печат „вярно с оригинала.

По отношение на извършените плащания от [фирма] по всяка една от фактурите издадени от процесните доставчици, вещото лице констатира , че за посочените в заключението доставчици, жалбоподателят е извършил пълно заплащане на издадените фактури, а за някои от тях има частично плащане. До същите изводи са стигнали и ревизиращите органи в издадения РД и РА.

Преведените суми от разплащателната сметка на [фирма] в М. Ю. за извършените доставки от „ [фирма], са посочени в заключението на вещото лице Д..

По всички фактури за доставки на [фирма] от [фирма] , без фактури с №№№ 162/03.02.2012 г., 168/13.02.2012 г. и 171/16.02.2012 г., са извършени плащания както на данъчната основа, така и на размера на ДДС.

Преведените суми от разплащателната сметка на [фирма] в М. Ю. за извършените доставки от [фирма] са нсъщо подробно посочени в заключението на съдебно-счетоводната експертиза.

При анализа на счетоводното отразяване на плащанията от [фирма] по фактурите за доставки от [фирма], експертизата установи, общият размер на заплатените суми по издадени фактури от 03.10.2011 г. до 31.10.2011 г. са в размер на 100 635,14 лв., лист 1451 – 1453 от приложение 7.

За фактурите издадени за периода 23.11.2011 г. до 30.11.2011 г. не са извършвани плащания. Данъчната основа на тези фактури е в размер на 85986,56 лв., ДДС в размер на 17 197,31 лв. и общият размер на стойността на

фактурите е 103 183,87 лв.

От оборотната ведомост на счетоводна сметка 401 доставчици се установява, че през месеците 01. и 10.2012 г. са извършвани плащания към [фирма] в общ размер на 171 097,54 лв., но неможе да се установи по кои фактури.

При извършената проверка за преведените суми от разплащателната сметка на [фирма] в М. Ю. за извършените доставки от [фирма], експертизата констатира, че за издадените фактури за периода от 03.10.2011 г. до 19.12.2011 г. не са извършвани плащания, стр.1457-1460 от приложение 7, оборотни ведомости на сч.сметки 401 и 503 за м. 11.2011 г. и м. 12.2012 г. През месеците 11.2011 г. и 12.2012 г. към „ЕР ПИ ВИ 11“ са извършвани плащания общо в размер на 472 616,52 лв., но неможе да се установи по кои фактури е извършено плащането.

В дневника за покупките на [фирма] за месец май 2012 г. са намерили отражение фактури за доставки издадени от [фирма] за периода от 12.04.2012 г. до 26.04.2012.г. Общата стойност по тези доставки е в размер на 36 298,26 лв. Същата сума е заплатена на [фирма] през месец май 2012 г.

Преведените суми от разплащателната сметка на [фирма] в М. Ю. за извършените доставки от [фирма] също са посочени в заключението на вещото лице.

Общо заплатените суми от В. С.“ Е. по издадените фактури за доставки от [фирма] за периода от 20.06.2012 г. до 23.08.2012 г. са в размер на 289 306,54 лв. Не са извършвани плащания по фактури № 35/14.08.2012 г. и № 37/17.08.2012 г.

Преведените суми от разплащателната сметка на [фирма] в М. Ю. за извършените доставки от [фирма] са посочени също изчерпателно от вещото лице по приетата ССЕ. Общо заплатените суми от В. С.“ Е. по издадените фактури за доставки от [фирма] за периода от 26.06.2012 г. до 15.08.2012 г. са в размер на 119 726,32 лв. Не са извършвани плащания по фактури № № № № 1/26.06.2012 г. , 8/29.06.2012 г., 13/09,07,2012 г., 16/16.07.2012г., 17/17.07.2012г., 18/18.07.2012г., 20/19.07.2012г., 21/20.07.2012г., 23/23.07.2012г., 24/23.07.2012г., 25/24.07.2012г., 28/25.07.2012г., 30/27.07.2012г., 33/01.08.2012г., 34/02.08.2012г., 35/03.08.2012г., 36/06.08.2012г., 37/06.08.2012г., 38/10.08.2012г., и 39/13.08.2012 година.

Заплатената сума по фактура № 458/16.12.2011 г. издадена от [фирма] е както следва: на 23.05.2012 г. – 20 000,00 лв. частично и на 15.06.2012 г. – 22 000,00 лв. – окончателно плащане, стр.1447, 1418 от приложение 7.

На следващо място като кредитира отново заключението на вещото лице по ССЕ, преценено в съвкупност и с всички приети по делото писмени доказателства, приема за установено, че всички фактури за извършени

доставки на [фирма], по които със спорният в настоящото производство РА № [ЕГН]/29.05.2012 г. на ТД на НАП [населено място], Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ е отказано право на приспадане на данъчен кредит, са включени в дневниците за покупките на дружеството за съответните данъчни периоди, класьор 2 от счетоводните документи на [фирма].

Всички плащания към доставчиците по процесните доставки са осчетоводени по счетоводни сметки 401 доставчици, 4531 ДДС от покупките и 503 разплащателна сметка в лева.

На поставения от жалбоподателя въпрос, а именно за какви последващи доставки с изпълнител [фирма], са послужили закупените стоки и услуги от доставчиците, за които при ревизията е установено, че не са изпълнили реални доставки, а именно [фирма], [фирма], „М. 2003“, [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]? Какви документи са издадени? Каква е последващата реализация на спорните стоки и услуги, вещото лице е отговорило изчерпателно. Като приема за достоверно заключението на СЕ, съдът намира, че закупените стоки и услуги от доставчиците, за които при ревизията е установено, че не са изпълнили реални доставки, а именно [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], са използвани за последващи доставки – услуги за почистване на обществени сгради, търговски обекти и административни сгради.

Съдът намира, че този извод на вещото лице се доказва още веднъж и с обстоятелството, че за периода на ревизията, а и понастоящем дружеството жалбоподател е действаща фирма, която има месечни обороти, притежава материални активи, подробно посочени в РД по делото. Документите които са издавани за последващите доставки – услуги, са фактури, които са описани в дневниците за продажбите на [фирма] за съответните данъчни периоди. Последващата реализация на спорните стоки и услуги е почистване на обществени сгради, търговски обекти и административни сгради. Издадената Фактура от [фирма] за доставка, № 468/16.12.2011 г. с данъчна основа 35 000,00 лв. и ДДС 7000,00 лв. е въз основа на извършена услуга по Рамков договор за изпълнение на строително-монтажни работи сключен между [фирма] – възложител и [фирма] – изпълнител, с предмет на договора – строително-ремонтни работи на обектите: [населено място], [улица], офис охрана. Вътрешен двор на офис сграда, Офис сграда.Автомивка, включващи демонтажни общостроителни ремонти и други видове работи. По тази доставка не са извършвани последващи доставки.

Също така съдът намира за установено и въз основа на заключението на вещото лице Д., че отразяването в счетоводствата на доставчиците, извършените доставки на [фирма] за процесните, за които при ревизията е отказано право на приспадане на данъчен кредит и извършените плащания по тях, е както следва:

Издадените фактури на [фирма] за извършени доставки от [фирма], са включени в дневниците за продажбите, за месеците 10, и 11. 2011 г.

Фактура № 127/18.11.2011 г. не е включена в дневника за продажбите на [фирма]. Същата фактура е намерила отражение в дневника за покупките на [фирма] за данъчен период м. 11.2011 г.

Осчетоводяването на извършените продажби е намерило отражение по счетоводни сметки 411 клиенти, 4532 ДДС от продажбите , 503 разплащателна сметка в лева, 702 приход от продажба на стоки. От представените банкови извлачения е видно, че има частично разплащане с [фирма].

При анализа на счетоводното отразяване на плащанията от [фирма] по фактурите за доставки от [фирма], експертизата е установила, че общият размер на заплатените суми по издадени фактури от 03.10.2011 г. до 31.10.2011 г. възлиза н на 100 635,14 лв., лист 1451 – 1453 от приложение 7.

За фактурите издадени за периода 23.11.2011 г. до 30.11.2011 г. не са извършвани плащания. Данъчната основа на тези фактури е в размер на 85986,56 лв., ДДС в размер на 17 197,31 лв. и общият размер на стойността на фактурите е 103 183,87 лв.

От оборотната ведомост на счетоводна сметка 401 доставчици се установява, че през месеците 01. и 10.2012 г. са извършвани плащания към [фирма] в общ размер на 171 097,54 лв., но неможе да се установи по кои фактури.

При анализа на справки-декларации по ЗДДС и дневниците за продажбите за данъчни периоди от 01.01.2012 г. до 31.05.2012 г. , експертизата констатира, че стоте броя фактури издадени на [фирма] за доставени стоки от [фирма] са намерили отражение в дневниците за продажбите за съответните данъчни периоди, стр.464 – 494 от папка 3 приложения.

По всички фактури за доставки на [фирма] от [фирма] , без фактури с №№№ 162/03.02.2012 г., 168/13.02.2012 г. и 171/16.02.2012 г., са извършени плащания както на данъчната основа, така и на размера на ДДС.

Счетоводното отразяване на доставките е извършено в хронологични счетоводни записвания по счетоводни сметки 302 материали, 411 клиенти, 4532 ДДС от продажбите, 501 каса, 503 разплащателна сметка в лева 702 приходи от продажби на стоки и 703 приходи от продажби на услуги, стр.511-559 от папка 3 приложения.

Издадените фактури от [фирма] за доставки на [фирма] са включени в дневниците за продажби на дружеството за съответните данъчни периоди.

Счетоводното отразяване на доставките е извършено в хронологични

счетоводни записвания по счетоводни сметки 302 материали, 411 клиенти, 4532 ДДС от продажбите 501 каса, 503 разплащателна сметка в лева 702 приходи от продажби на стоки и 703 приходи от продажби на услуги.

При извършената проверка за преведените суми от разплащателната сметка на [фирма] в М. Ю. за извършените доставки от [фирма], експертизата констатира, че за издадените фактури за периода от 03.10.2011 г. до 19.12.2011 г. не са извършвани плащания, стр.1457-1460 от приложение 7.

От анализа на справка за приключване на банка по отношение на преведените суми от [фирма] за доставки от [фирма] за периода от 01.10.2011 г. до 31.12.2011 г., експертизата констатира, че са осчетоводени плащания в общ размер на 116 575,30 лв., но нито една от изплатените суми не съвпада със стойностите на фактурите издадени от [фирма].

При анализа на справка за извършените плащания по фактури за периода от м. 10 до м. 12.2011 г., експертизата констатира, че по фактурите издадени от „Ер пи ви 11“ не са извършвани плащания.

Издадените фактури от „И. 2011“ за доставки на [фирма] за периода от 02.04.2012 г. до 26.04.2012 г. са включени в дневниците за продажби на дружеството за съответните данъчни периоди. Проверката е извършена по данни от информационният масив на НАП. По издадените 12 броя фактури от [фирма] не са извършвани плащания, стр.1461 от приложение 7.

От счетоводна справка за извършените плащания по фактури за доставки за периода от 01.2012 г. до 08.2012 г. се установява, че по фактурите издадени от [фирма] не са извършвани плащания, класьор 2 от документите на [фирма]. В дневника за покупките на [фирма] за месец април 2012 г. са отразени 7 броя фактури, а за месец май 2012 г. са намерили отражение фактури за доставки издадени от [фирма] за периода от 12.04.2012 г. до 26.04.2012.г. Общата стойност по тези доставки е в размер на 36 298,26 лв. Същата сума е заплатена на [фирма] през месец май 2012 г.

Общо заплатените суми от В. С.“ Е. по издадените фактури за доставки от [фирма] за периода от 20.06.2012 г. до 23.08.2012 г. са в размер на 289 306,54 лв. Не са извършвани плащания по фактури № 35/14.08.2012 г. и № 37/17.08.2012 г. В резултат на извършеният анализ на хронологичните счетоводни записвания по счетоводните сметки при осчетоводяването на извършените доставки на [фирма] от [фирма], експертизата констатира, че всички фактури са осчетоводени по счетоводни сметки, 411 – клиенти, с общата сума всяка една от фактурите, 4532 – ДДС от продажбите, със сумата на ДДС и 503 разплащателна сметка в лева, 702 приходи от продажби на стоки, стр.339 от том II на делото.

Относно дружество [фирма], проверката е извършена от информационните масиви на НАП. Издадените на [фирма] фактури са включени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди.

Представени са справки декларации по ДДС и дневници за покупките и продажбите за м. 06, 07 и 08 2012 г., банкови бордера за внесен ДДС, банкови бордера за разплащане с номера № 7, 9, 11, 16, 21, 23 и 25, месечни оборотни ведомости за периода м. 06, 07 и 08 2012 г. хронология на сметки 304, 501, 503, 702 за периодите от 01.01.2012 г. до 30.06.2012 г.

При проследяване на хронологичните счетоводни записвания относно осчетоводяването на получените суми от [фирма] за извършените доставки от „В. метал 3“ за периода 01.06.2012 г. – 31.08.2012 г., стр.633-635, папка 3, приложения, експертизата констатира следното, което се възприема и от съда:

Общо заплатените суми от В. С.“ Е. по издадените фактури за доставки от [фирма] за периода от 26.06.2012 г. до 15.08.2012 г. са в размер на 119 726,32 лв. Не са извършвани плащания по фактури № № № № 1/26.06.2012 г. , 8/29.06.2012 г., 13/09,07,2012 г., 16/16.07.2012, 17/17.07.2012, 18/18.07.2012, 20/19.07.2012, 21/20.07.2012, 23/23.07.2012, 24/23.07.2012, 25/24.07.2012, 28/25.07.2012, 30/27.07.2012, 33/01.08.2012, 34/02.08.2012, 35/03.08.2012, 36/06.08.2012, 37/06.08.2012, 38/10.08.2012, и 39/13.08.2012 година.

При анализа на дневниците за продажбите на „В. метал 3“, стр.601-609,639 папка 3,приложения, експертизата констатира следното:

Всички фактури са отразени в дневниците за продажбите за процесните периоди с изключение на фактура № 12/05.07.2012 г. и фактура № 30/27.07.2012 г., която не е отразени нито в дневника са продажбите за месец юли, нито за месец август.

При анализа на осчетоводяването на фактурите издадени на „В. С. Е. за извършени доставки от „В. метал 3“ за данъчни периоди месец 06, 07, и 08 2012 г., експертизата установи, че фактура № 12/05.07.2012 г., и фактура № 18/18.07.2012 г. не са осчетоводени.

Относно [фирма], вещото лице констатира, че издадените на [фирма] фактури за доставки от [фирма], са включени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. Проверката е извършена от информационните масиви на НАП. По време на ревизията не са представени документи за разплащане между страните.

От счетоводството на „В. С. Е. се установява че фактурите са включени в дневниците за покупките за съответните данъчни периоди, но по делото няма доказателства за извършени плащания и за заприходяване на получените материали по фактурите издадени от [фирма].

В дневника за продажбите за данъчен период м. 12. 2011 г. е включена фактура № 468/16.12.2011 г. с данъчна основа 35000,00 лв. и ДДС 7 000,00 лв., с предмет на услугата извършване на СМР по договор и страна по него „М. 2003“,. Проверката е извършена от информационните масиви на НАП.

Заплатената сума по фактура № 458/16.12.2011 г. издадена от [фирма] е както следва: на 23.05.2012 г. – 20 000,00 лв. частично и на 15.06.2012 г. – 22 000,00 лв. – окончателно плащане, стр.1447, 1418 от приложение 7 .

Съдът е приел заключение на неоспорената от страните съдебно-техническа експертиза. Същото се кредитира от съда, тъй като вещото лице е използвали своите специални знания, посетило е адреса на място и лично е възприело изработеното. Установява се, че съгласно Рамков договор за СМРР от 21.09.2011г. (л.1481), [фирма] възлага на „М. 200“" Е. да извърши строително-монтажни и ремонтни работи на обектите: [населено място], [улица], „ Офис охрана“, „Вътрешен двор на офис сграда“ и „Автомивка“ , включващи демонтажни общо строителни работи и други видове работи. Стойността на договора, съгласно т.11.1 от същия ще се формира въз основа на констативен протокол за извършени работи.

Във връзка с извършените СМР на обектите по делото има приложени 66р. актове обр.19 за изпълнени и приети работи на обща стойност 35000лв. , посочени по пера, по стойности и по видове СМР в заключението на вещото лице А..

За приетите СМР [фирма] е издала фактура с номер, предмет и стойност, както следва:фактура №468/16.12.2011г. - услуга СМР и на стойност 35000,00лв., с начислено ДДС в размер на 7000,00лв.

При огледа на място и за даде заключение на поставените на експертизата задачи, вещото лице е приело, че обектът „офис охрана“ представлява самостоятелна едноетажна сграда , ситуирана на уличнорегулационната линия, в дясно от главния вход. Сградата е с застроена площ от 19кв.м. с четирискатен покрив. При огледа на място констатирах, че покривното покритие на сградата, улуците и водосточните тръби са видимо скоро ремонтирани, като покритието на покривът е от битумни шиндчи. Обект „офис сграда“ представлява самостоятелна дву-триетажна страда, ситуирана на уличнорегулационната линия, в ляво от главния вход. Триетажната сградата е с застроена плот от 120кв.м. с двускатен покрив, а двуетажната част е с застроена площ от 36 кв.м. с едноскатен покрив. При огледа на място вещото лице след лични впечатления за възприетите и релевантни факти констатира, че покривното покритие на двуетажната страда, улуците и водосточните тръби са скоро монтирани, като покритието е от керамични керемиди. Също така сградата имала четири двойни гаражни врати с р-ри 2,20/3,30м., които са видимо ремонтирани и боядисани. По данни на жалбоподателя, видовете СМР , описани в актове обр.19 №2,5 и 6, които се отнасят за подмяна на канализационни тръби са във връзка с подменени външни тръби на канализацията на офис сградата и преработка на вертикалната планировка и водоотвеждане на дворните площи. При огледа на място на дворните шахти, констатира, че канализацията е от П. тръби.Строителна документация по Наредба №3/2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството (актове за скрити работи) в документите по делото няма, а

такава допълнително също не се предостави.

Съдът като кредитира заключението на вещото лице А., което го е изготвило и на база изчисление и замерване на място, приема за установено, че актуваните видове и количества СМР са действително изпълнени. За определяне необходимите материали, техника и работници за извършените СМР от [фирма], подробно описани в актовете обр.19, от 1 до 6 от м.12. 2011 г. не са предоставени фирмени разходни норми, поради което са ползвани Разходните норми на СЕК Разходните норми на СЕК не принадлежат към стандартите и другите инженерни нормативи, които са задължите дни, те са препоръчителни норми.

Спецификацията на необходимите материали, механизация и необходимите човекочасове за изпълнението на видовете СМР описани в актовете обр.19 по вид и количество на база разходни норми на СЕК, вещото лице представя в табличен вид-Приложение№1.

От правна страна, съдът намира следното:

<u>В частта по непризнато право на приспадане на данъчен кредит, съдът намира следното:</u>

Общият принцип за териториалната компетентност относно актовете, издавани по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, а именно актовете, издавани от орган по приходите, съответно публичен изпълнител, е въведен с разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ДОПК, която гласи, че актовете по този кодекс се издават от орган по приходите от компетентната териториална дирекция. С нормата на чл. 8 от ДОПК е дадена подробна уредба на компетентните териториални дирекции относно производствата по кодекса в зависимост от субектите, от чието име или срещу които е образувано административното производство.

Според чл. 112, ал. 2 от ДОПК ревизия може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Следователно първата преценка досежно компетентността следва да бъде направена относно това кой териториален директор е компетентен да определи съответно кой орган по приходите следва да възложи ревизия.

В конкретния случай компетентната териториална дирекция се определя по правилата на чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК - това е тази дирекция, в чийто териториален обхват се намира седалището на дружеството.

Установява се от обсъдените в настоящото изложение заповеди, че същият е издаден от местно компетентен за това орган, в кръга на служебните му по ДОПК и заповедта за възлагане, задължения.

По делото няма спор, а това се установи от представената от ответника

административна преписка по издадения РА, че жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, вкл. и за периода на ревизията, който има право след извършена облагаема доставка, да му бъде приспаднат данъчен кредит, тъй като извършва независима икономическа дейност на територията на Б., без значение от целите и резултатите от тази дейност. По делото няма спор и, че доставчиците на жалбоподателя, респ. съдоговорителите, с които той е сключил договори за доставка на стоки и услуги по процесните фактури, също са данъчно регистрирани лица по ЗДДС, за данъчните периоди, през които са издавали данъчни фактури. Това се установява както от констатациите в ревизионния акт, така и в РД.

Дружеството прилага двустранна форма на счетоводно записване на стопанските операции в хронологичен и аналитичен ред, съответстващи на извършването им. Осчетоводяването на първичните счетоводни документи се извършва по аналитични и хронологични счетоводни записвания по съответните счетоводни сметки. Спазени са основните изисквания на Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти. Първичните и вторични счетоводни документи са изготвени съобразно данъчното законодателство.

Съдът намира за установено и обстоятелството, че по отношение на доставчика **[фирма]**, стоките ще се доставят на партиди спрямо изискванията на купувача с транспорт на доставчика, стр.560 папка 3, приложения, стр.1478, приложение 7.

Относно този доставчик съдът прие за установено, че той е бил обвързан от валидни облигационни отношения с [фирма] породени от договор за доставка на стоки от 01.01.2012г., по силата на който са издадени и фактурите, по които дружеството е упражнило право на данъчен кредит. Косвените доказателства, въз основа, на които жалбоподателят обосновава своето материално право, на първо място са данъчните фактури. Установи се от заключението на ССЕ, че при анализа на справки-декларации по ЗДДС и дневниците за продажбите за данъчни периоди от 01.01.2012 г. до 31.05.2012 г. , стоте броя фактури издадени на [фирма] за доставени стоки от [фирма], са намерили отражение в дневниците за продажбите за съответните данъчни периоди, стр.464 – 494 от папка 3 приложения.

По всички фактури за доставки на [фирма] от [фирма] , без фактури с №№№ 162/03.02.2012 г., 168/13.02.2012 г. и 171/16.02.2012 г., са извършени плащания както на данъчната основа, така и на размера на ДДС. Стоките са били предадени чрез приемо-предавателни протоколи, участвали са и в последващи облагаеми доставки извършени от жалбоподателя, пак според констатациите на вещото лице Д..

Счетоводното отразяване на доставките е извършено в хронологични счетоводни записвания по счетоводни сметки 302 материали, 411 клиенти, 4532 ДДС от продажбите, 501 каса, 503 разплащателна сметка в лева 702

приходи от продажби на стоки и 703 приходи от продажби на услуги, стр.511-559 от папка 3 приложения. В случая съдът намира, че дори счетоводството на доставчика да не е водено редовно, както ревизиращите приемат в РД и РА, то това не е основание да се откаже на страната правото на данъчен кредит. Представените по делото косвени доказателства и заключението на вещото лице по ССЕ, доказват наличие на информационна следа относно реално осъществяване на сделката по доставката на стоки по спорните фактури, в случая перилни препарати и материали. Сделките са в съответствие и с независимата икономическа дейност на жалбоподателя.Следователно чрез предаване на родово определените вещи от доставчика на жалбоподателя, настъпва вещно -транслативния ефект на договора за продажба на стоки , налице е хипотезата на чл. 24, ал.2 от ЗЗД. Доставка на стока по смисъла на чл.6 от ЗДДС е доказана, като за настъпване на данъчното събитие т.с. за данъчни цели, е без значение обстоятелството, че жалбоподателят не е извършил плащане по посочената по-горе фактура. Това единствено би имало за последица ангажиране на договорната отговорност на доставчика. Също така за признаване основателността на претендираното от страната субективно материално право, не е от значение дали доставчикът е собственик на движимата вещ. Така е според българското вещно право-чл. 78 от ЗС, а на същия извод сочи и чл.14 от Директива 2006/112/ЕО, според който текст не се изисква доставчикът да е собственик на вещта именно поради обстоятелството, че това е косвен и многофазен данък. Във всички случи доказването на реалност на сделката, е в тежест на получателя на стоката, тъй като той черпи положителните правни последици от това установяване. Доставката на стока по смисъла на чл. 6 от ЗДДС не въвежда резлична правна уредба досежно предмета и страните по договора за продажба по ЗЗД и договора за търговска продажба по ТЗ. Сделките са неформални, като единствено съществува изискване за форма на договора с оглед нормата на чл. 164 и сл. от ГПК. Затова как страните по облигационното, респ. търговското отношение ще регулират своите права и задължения и какви частни документи ще създадат за да докажат изпълнение на своите насрещни задължения, е относимо единствено с оглед тяхната търговска практика и свободата на договаряне. Затова твърденията на ревизиращите, че за доказване на реалността на сделката по см. на чл.6 от ЗДДС са необходими доказателства за склад на доставчика, доказателства за търговска кореспонденция или плащане на продажната цена, респ. кадрова или материална обезпеченост, не е сред законово регламентираните обстоятелства и не са съществени елементи от фактическия състав на договора за продажба на движими вещи.

С оглед на горното и според вътрешното си убеждение, съдът намира, че жалбоподателят доказа видно от обсъдените поотделно и в цялост налични по делото доказателства, че е получил стоките предмет на спорните фактури от този доставчик. Жалбата в тази си част е основателна с изключение на претендирания данъчен кредит по фактура № 239 от 27.04.2012г. в размер на 1123, 36лв., тъй като се установи, че същата не се намира по делото и не е

била представена на ревизиращия екип.

За дружество **[фирма]**, съдът намира, че издадените фактури на [фирма] за извършени доставки от [фирма] са включени в дневниците за продажбите, за месеците 10, и 11. 2011 г.Същите касаят сключения между дружеството и [фирма] договор за доставка на стоки, обсъден по-горе. И за този доставчик са представени приемо-предавателни протоколи за получените стоки, има счетоводно отражение и на стопанските операции, във връзка с издадените фактури, които са отразени и в дневниците за покупки на жалбоподателя.

Фактура № 127/18.11.2011 г. не е включена в дневника за продажбите на [фирма]. Същата фактура е намерила отражение в дневника за покупките на [фирма] за данъчен период м. 11.2011 г.

Осчетоводяването на извършените продажби е намерило отражение по счетоводни сметки 411 клиенти, 4532 ДДС от продажбите , 503 разплащателна сметка в лева, 702 приход от продажба на стоки.

От представените банкови извлечения, съдът прие за установено, че има частично разплащане с [фирма]. Също така при анализа на счетоводното отразяване на плащанията от [фирма] по фактурите за доставки от [фирма], експертизата установи, общият размер на заплатените суми по издадени фактури от 03.10.2011 г. до 31.10.2011 г. на 100 635,14 лв., лист 1451 – 1453 от приложение 7.

За фактурите издадени за периода 23.11.2011 г. до 30.11.2011 г. не са извършвани плащания. Данъчната основа на тези фактури е в размер на 85986,56 лв., ДДС в размер на 17 197,31 лв. и общият размер на стойността на фактурите е 103 183,87 лв.

От оборотната ведомост на счетоводна сметка 401 доставчици се установява, че през месеците 01. и 10.2012 г. са извършвани плащания към [фирма] в общ размер на 171 097,54 лв., но според вещото лице неможе да се установи по кои фактури.Доколкото обаче ревизиращите не са посочили други фактури издадени от този доставчик за данъчните периоди, за които не е признато право на възстановяване на ДДС, съдът приема, че плащането на сумата от 171 097,54лв . е в частност и за фактурите за периода от 23.11.2011г.- 30.11.2011г.

Допълнително следва да се отбележи, че вещото лице е установило не само за този доставчик, но и за [фирма], че движението на всички стоки по количества и номенклатури е отразено в оборотни ведомости за движение на материалите по месеци, като всяка оборотна ведомост приключва с резултат по всяка една позиция общо получени, изразходвани и остатък в количество и стойност. По всяка една от фактурите е издадена складова разписка подписана и подпечатана от доставчика и получателя на стоката с пълно описание на получените стоки по номенклатури, количества и стойност, които стойности съвпадат с размера на данъчната основа на фактурата**,** папка 6 от

приложенията /листи 1025 и сл. в низходящ ред/. Също така има и представени приемо-предавателни протоколи подписани от двете страни по сделката от стр. 1334 до 1361 , папка приложение 7.

Затова верен е изводът на вещото лице по приетата ССЕ, че стоките получени от този доставчик участват в последващи облагаеми доставки, по които жалбоподателят се явява доставчик именно във връзка с неговата икономическа дейност. В допълнение съдът намира, че ревизиращите нито в административното производство по оспорване на акта, нито в съдебното такова се релевирали възражения, че стоките не са доставени от процесния доставчик. Също така от представения по делото РА и РД на името на „Логистик консулт 11,, Е. /стр.407, 3443 приложение 3/ се установява, че този доставчик не е получил стоките предмет на фактурите издадени по-късно от него към дружеството жалбоподател. Този извод на съда не се преодолява и от обстоятелството, че ревизията на „Логистик консулт 11,, Е. е била по реда на чл. 122 от ЗДДС. Както съдът посочи по-горе нередовно воденото счетоводство на доставчика, не е основание да не се признае право на данъчен кредит на носителя на материалното субективно право, след като е осъществен състава на чл. 6 от ЗДДС.

Към всяка една от фактурите са приложени приемно-предавателни протоколи с дати съответстващи на датите на издаване на фактурите с опис на номенклатурите почистващи препарати и количествата. Приемно предавателните протоколи са подпечатани и подписани от двете дружества и са заверени с печат „вярно с оригинала.

За целите на настоящата ревизия е бил изискан ревизионния доклад и ревизионния акт, с които е приключила ревизия по ЗДДС на [фирма] с обхват периодът на издаване фактурите на [фирма].

За данъчни периоди от 23. 08. 2011г. до 31. 10. 2011г. и по отношение на издаден РА№[ЕГН]/23.07 2012г ., с които е установено че за този доставчик не са налице условията по чл. 82, ал от ЗДДС за изискуемост на данъка, тъй като ЗЛ не е доставчик по облагаеми доставки. Видно е от процесния по делото РА, че ревизиращите не са признали правото на данъчен кредит по доставките на [фирма], тъй като не са налице условията за съществуване на доставка по чл.6 от ЗДДС. За този извод на ревизиращия екип способства и разбирането им, че ненамирането на доставчика на ревизираното лице на декларираните адреси, възпрепятства възможността да се проверят оригиналните първични документи и вторични счетоводни регистри и да се констатира доколко редовно е водено счетоводството му, налични ли са стоките предмет на издадените фактури, с цел евентуалната им продажба. В конкретния случай съдът приема и като се позовава на практиката на С., която ще бъде обсъдена по-долу в изложението, че ненамирането на адреса на доставчика, не е основание на жалбоподателя да се откаже право на данъчен кредит.

Още повече, че управителят на [фирма] е депозирал поисканите по-рано от ревизиращите писмени обяснения по чл.56 от ДОПК. Съдът като анализира тяхното съдържание, което е идентично за всички 8 доставчика, за които не е признато правото на данъчен кредит, намира, че жалбоподателят е бил добросъвестен при сключване на договор от 05.09.2011г., положил е и дължимата грижа на търговеца по смисъла на ТЗ, като е сторил необходимите проверки в публичните регистри на територията на Република Б., за актуалния търговски статус на доставчиците. Следователно след като и за този доставчик има достатъчно косвени доказателства, които водят до извод за съда, че доставките са били реални по смисъла на чл.6 от ЗДДС, съдът намира за доказано, че е прехвърлено правото на собственост на стоките, предмет на спорните фактури, по които жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит. За този доставчик също следва да се споделят изводите, който изложи и за [фирма].

За **дружество [фирма]** съдът намира, че издадените фактури от [фирма] за доставки на [фирма], са включени в дневниците за продажби на дружеството за съответните данъчни периоди. Счетоводното отразяване на доставките е извършено в хронологични счетоводни записвания по счетоводни сметки 302 материали, 411 клиенти, 4532 ДДС от продажбите 501 каса, 503 разплащателна сметка в лева 702 приходи от продажби на стоки и 703 приходи от продажби на услуги. При извършената проверка за преведените суми от разплащателната сметка на [фирма] в М. Ю. за извършените доставки от [фирма], експертизата констатира, че за издадените фактури за периода от 03.10.2011 г. до 19.12.2011 г. не са извършвани плащания, стр.1457-1460 от приложение 7.

От анализа на справка за приключване на банка по отношение на преведените суми от [фирма] за доставки от това дружество за периода от 01.10.2011 г. до 31.12.2011 г., експертизата констатира, че са осчетоводени плащания в общ размер на 116 575,30 лв., но нито една от изплатените суми не съвпада със стойностите на фактурите издадени от [фирма]. При анализа на справка за извършените плащания по фактури за периода от м. 10 до м. 12.2011 г., експертизата констатира, че по фактурите издадени от [фирма] не са извършвани плащания.

В хода на ревизията от страна на ревизираното лице са представени заверени копия на следните документи: проверяваните фактури, приемо - предавателни протоколи; договор за доставка от 01.09.2011 г., банкови извлечения за извършени плащания; хронология на сметка 401 „Доставчици“ и аналитичност за доставчик [фирма], от която е видно, че няма извършено плащане по фактурите и хронология на сметка 302 „Материали“. В представения договор, за доставка от 01.09.2011 г., сключен между [фирма] като купувач и [фирма]. като доставчик, страните са се договорили, че доставчикът се задължава да достави препарати и пособия; количеството на доставяните стоки следва да бъде посочено в счетоводен документ, съпътстващ стоката при всяка доставка; стоките ще се доставят на партиди

спрямо изискванията на купувача с транспорт на доставчика, на адрес [населено място]. [улица]; плащането следва да се извършва в двумесечен срок след доставяне на стоката.

Тук също съдът намира, че неплащането на стойността на доставената стока, няма значение за данъчни цели, респ.не е от значение за доказване реалност на доставката по чл.6 от ЗДДС. Тъй като стоките доставени от „Ер пи ви 11“Е. са намерили своята реализация в последващи облагаеми доставки на жалбоподателя, то следва да се приеме, ведно с всички доказателства по делото, вкл. и с оглед добросъвестността на търговеца /обяснения по реда на чл. 56 от ДОПК/, че стоките, предмет на процесните издадени т този доставчик фактури са били по-рано реално получени от жалбоподателя. Изпълнен е хипотезиса на правната норма на чл.24, ал.2 от ЗЗД, доколкото се касае за родово определени вещи, поради което е налице доставка на стока по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, както и наличие на данъчно събитие по чл .25, ал.1 от ЗДДС. Затова и данъчния кредит по упражненото материално право от страна на жалбоподателя се следва като му се възстанови. В допълнение на това са и представените по делото складови разписки/лист 1185 и сл. в низходящ ред на приложение №6 към делото/. Същите са подписани от получателя на стоката, в случая от жалбоподателя.Няма обаче данни да са съставени нарочни документи единствено за целите на съдебното производство, тъй като са били известни на ревизиращите още в хода на извършваната ревизия. Съдът е приел като доказателства и приемо-предавтелни протоколи към фактури издадени от този доставчик от лист.1361 до 1386 от папка приложение 7. Не са подписани протоколите от страна на доставчика относно доставките по фактура №210 от 19.12.2011г., 209 от 16.1.2011г., 205 от 15.12.2011г., 197 от 13.12.2011г., 173 от 05.12.2011г., 172 от 02.12.2011г., 167 от 01.12.2011г., 156 от 25.11.2011г., 143 от 23.11.2011г., 139 от 22.11.2011г., 136 от 21.11.2011г., 130 от 17.11.2011г. За „приел” и „предал” са поставени единствено печати на [фирма] и на дружеството жалбоподател.

В допълнение съдът намира, че действително трябва да бъде установено, че между получателя по доставката /който ползва съответните стоки/ и доставчика по съответната доставка, има реално извършени доставки с предмет стоки /почистващи препарати/, така както е направен извод в решението на Директора на Дирекция „ОДОП“ по делото.

За да може понятието доставка да бъде изпълнено със съдържание, то доставчикът следва да разполага с възможността и то юридическата възможност да прехвърли правото на собственост. При условие обаче, че доставчикът не разполага с такива стоки, които да предаде, няма как да се приеме, че има извършена доставка, възникнало данъчно събитие и оттам право на ревизираното дружество да ползва данъчен кредит за въпросните доставки. Този извод обаче се базира изцяло на обстоятелството, че доставчикът не е намерен на посочения адрес по чл.8 от ДОПК и следователно само той бил могъл да представи транспортни документи за

доставка на стоките, ако има съставени такива от негова страна. Това е така именно с оглед на обстоятелството, че по силата на цитирания по- горе договор, доставката се осъществява за сметка на доставчика, т.с. транспортът е за негова сметка.

За дружество „**И. 2011“Е.** се установи, че фактурите, които е издало за доставки на [фирма] за периода от 02.04.2012 г. до 26.04.2012 г. са включени в дневниците за продажби на дружеството за съответните данъчни периоди. Проверката е извършена по данни от информационният масив на НАП. По издадените 12 броя фактури от [фирма] не са извършвани плащания, стр.1461 от приложение 7.

От счетоводна справка за извършените плащания по фактури за доставки за периода от 01.2012 г. до 08.2012 г. се установява, че по фактурите издадени от [фирма] не са извършвани плащания, класьор 2 от документите на [фирма]. В дневника за покупките на [фирма] за месец април 2012 г. са отразени 7 броя фактури, а за месец май 2012 г. са намерили отражение фактури за доставки издадени от [фирма] за периода от 12.04.2012 г. до 26.04.2012.г. Общата стойност по тези доставки е в размер на 36 298,26 лв. Същата сума е заплатена на [фирма] през месец май 2012 г. Прието е в РД, че на осн. чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 68, ал. 1 от ЗДДС не е налице право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 13705,11лева , по фактури издадени от [фирма], поради това, че не е доказано осъществяването на реална доставка на стоки смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

В хода на ревизията от [фирма] са представени заверени копия на проверяваните фактури; складови разписки/стр. 1121 и сл. по низходящ ред на приложение №6/; хронология на сметка 401 „Доставчици“ и аналитичност за доставчик [фирма].

Относно тези доставки съдът като кредитира представените по делото писмени доказателства и заключение на вещото лице, вкл. И, че стоките по процесните от този доставчик фактури са участвали в последващи облагаеми сделки, стоките са заприходени, приема, че процесните перилни препарати и стоки са реално получени от жалбоподателя.

По отношение на дружество **[фирма]**, съдът прие за установено, че дружеството е сключило договор за доставка на перилни препарати и стоки с жалбоподателя. За основателността на жалбата в случая единствено е релевантна пряката доставка, осъществена на базата на този договор. Тъй като жалбоподателят според обясненията си по чл.56 от ДОПК, е направил е справка за този доставчик в публично известните регистри и не е изискал други документи за надежност на съконтрагента си, защото правото не го изисква, то той е бил добросъвестен и не може да се сподели тезата на ревизиращите, че сделките и доставките на предходните доставчици на жалбоподателя били симулативни и нарочни с цел неправомерно приспадане на данъчен кредит. По тези твърдения ответникът не представи никакви

доказателства с оглед на насрещното и пълно доказване на този изгоден за него факт. Установи се и, че общо заплатените суми от В. С.“ Е. по издадените фактури за доставки от [фирма] за периода от 20.06.2012 г. до 23.08.2012 г., са в размер на 289 306,54 лв. Не са извършвани плащания по фактури № 35/14.08.2012 г. и № 37/17.08.2012 г. В резултат на извършеният анализ на хронологичните счетоводни записвания по счетоводните сметки при осчетоводяването на извършените доставки на [фирма] от [фирма], експертизата констатира, че всички фактури са осчетоводени по счетоводни сметки, 411 – клиенти, с общата сума всяка една от фактурите, 4532 – ДДС от продажбите, със сумата на ДДС и 503 разплащателна сметка в лева, 702 приходи от продажби на стоки, стр.339 от том II на делото. Установено е в хода на ревизията и, че за разплащанията са представени банкови извлечения от [фирма]. Относно предаване на стоките предмет на фактурите, са приети от ревизиращите и според РД приемо - предавателни протоколи и пътни листове. Действително представените протоколи на стр. 170-204 стр. /I-ви том на делото/ не носят подписи на страните, но се подписани и подпечатани с печат на [фирма], а доколкото и жалбоподателят се позовава на тях, то съдът намира, че същите следва да се ценят с оглед на всички доказателства по делото, като едностранно подписан частен диспозитивен документ. Проверени са и предходните доставчици на [фирма], като констатациите от тези проверки съдът обсъди по-горе. В случая съдът намира, че произходът на стоката, не е от значение за реалност на доставката на стока по чл.6 от ЗДДС, щом е установено, че тя е предадена от доставчика на купувача по пряката доставка. Което се доказва от информационните следи и множеството косвени доказателства изходящи както от доставчика на жалбоподателя по пряката доставка, така и то самият него, вкл. и, че стоките предмет на спорните фактури, са били предмет и на последващи облагаеми сделки от страна на [фирма]. Стопанските операции по фактурите, по които задълженото дружество е начислило ДДС, са отразени счетоводно и според представената на ревизиращите обобщена оборотна ведомост на сметка 501каса за периода 01. 06.2012г. - 31. 08.2012г., оборотна ведомост за периода 01. 06.2012г. до 31. 08. 2012г.При тази констатация съдът намира, че е прехвърлено правото на собственост по реда на чл. 24, ал.2 от ЗЗД на стоките предмет на фактурите, по които дружеството жалбоподател е упражнило право на данъчен кредит.Налице е доставка на стоки по чл. 6 от ЗДДС и съответно данъчно събитие по чл.25, ал.1 от ЗДДС. На страната се следва дължимия се ДДС по облагаемите доставки извършени от [фирма]. В допълнение на това са и представените по делото складови разписки/лист 1224 и сл. приложение 6/ в низходящ ред на приложение №6 към делото/. Същите са подписани от получателя на стоката, в случая от жалбоподателя. Впоследствие в хода на ревизията се представят и подписаните приемо-предавателни протоколи от лист 1387 до 1399 от папка приложение 7. Няма обаче данни да са съставени нарочни документи единствено за целите на съдебното производство, тъй като са били известни на ревизиращите още в хода на извършваната ревизия.

По доставките на **[фирма]**, съдът намира следното:

За дружеството е получен протокол от извършената насрещна проверка №2225-8-1200387-6/27. 12. 2012 г., с който е установено, че искането до доставчика е връчено по реда н чл.32 от ДОПК.

След изтичане на указания от органите по приходите срок, не са представени исканите документи, декларации и справки. Ревизиращите са извършили проверка в информационните масиви на НАП. Въз основа на констатациите на ревизиращите в РД, съдът намира за установено, че издадените на [фирма] фактури са включени в дневник за продажби за съответните данъчни периоди. Този доставчик също няма назначени лица на трудов договор, а ДДС ретистрацията му е прекратена на 11.10.2012г.

По-късно са приложени от доставчика декларации ДДС и дневници за м 06.07 и 08.2012г., предмет на сделките е покупка на стоки-перилни и почистващи материали за м 06,07 и 08.2012г. За този доставчик също се представят банкови бордера, извлечения, декларации обр.1 и 6 за период 06 до 08. 2012г. За целите на приетата от съда ССЕ, са приобщени събраните в хода на ревизионното производство месечни оборотни ведомости за м 06.07 и 08. 2012г. и за период от 06 до 08. 2012г., хронология на сметки 304,501,503,702 за периодите 01. 01. 2012г. до 30. 06. 2012г.

Видно е от договор за доставка с дата 01. 06.2012г., че жалбоподателят се е съгласил да закупи от [фирма] като продавач и доставчик по смисъла на чл.6 и чл.11 от ЗДДС, почистващи препарати и пособия. Договорено е стоките да се доставят на партиди спрямо изискванията на купувача с транспорт по договаряне.

Съдът е приел като доказателства спорните фактури издадени от [фирма]. Същите кореспондират с предмета на обсъдени по-горе договор и се отнасят до доставки на почистващи препарати и материали. Стоките са предавани на купувача според приетите приемо-предавателни протоколи.

Счетоводното отразяване на стопанските операции с тези стоки, може да се установи, така както е сторило и вещото лице по приетата ССЕ от и хронология на сметка „Доставчици“, аналитичност за доставчик [фирма], хронология на сметка 302 –материали, както и копия на банкови извлечения за разплащане с [фирма].

Относно този доставчик управителят на дружеството жалбоподател също е входирал писмени обяснения, които по същество са аналогични на тези давани за предходните доставчици. Стопанската надежност на доставчика била проучена чрез обявените отчети и данни за фирмите в Агенцията по вписванията . Доставките не били обезпечени при евентуално неизпълнение. Дружеството не е изисквало допълнителни сертификати, защото нямало законово изискване за това.

Установява се от ревизиращите, че представените копия на счетоводни документи от [фирма], не съдържат подпис на съставител, ръководител на основание чл. 11 от ЗСч. Затова приемат и, че не са годни доказателствени средства, които да удостоверяват верността на информацията и данните съдържащи се в тях. Позовават се и на чл. 51 от ДОПК, според която норма вписванията в счетоводните книги се преценяват според тяхната редовност в съответствие с изискванията на Закон за счетоводството и с оглед другите обстоятелства установени в хода на ревизията.

От прегледа на представените копия на банкови извлечения, се установява, че има частично разплащане с [фирма].

В заключение според РД и РД е прието, че издадените от [фирма] фактури, не документират реално извършена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и настъпило данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС като основание за начисляване на данъка от доставчика. На основание чл 68, ал 1. Т. 1 от ЗДДС за получателя по фактурите [фирма] не възниква право на приспадане на данъчен кредит

Ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури . издадени от [фирма] чрез включването им в Дневник за покупки за данъчни периоди посочени в РД и РА.

В заключение е прието, че за жалбоподателя не е налице право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 62959,32лв , по фактури издадени от [фирма], поради това че не е доказано осъществяването на реална доставка на стоки смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

По доставките на [фирма], от правна страна съдът намира следното:

Доставчикът не е бил намерен на заявения адрес по чл. 8 от ДОПК. Константна е практиката на С. и Върховният административен съд, че ненамирането на доставчика на адреса и поради това непредставяне на доказателства, които имат отношение към облагаемата доставка, не е основание ревизиращите да откажат данъчен кредит. По-късно са приложени от доставчика декларации ДДС и дневници за м 06.07 и 08.2012г., предмет на сделките е покупка на стоки-перилни и почистващи материали за м 06,07 и 08.2012г. За този доставчик също се представят банкови бордера, извлечения, декларации обр.1 и 6 за период 06 до 08. 2012г. За целите на приетата от съда ССЕ, са приобщени събраните в хода на ревизионното производство месечни оборотни ведомости за м 06.07 и 08. 2012г. и за период от 06 до 08. 2012г., хронология на сметки 304,501,503,702 за периодите 01. 01. 2012г. до 30. 06. 2012г.

Видно е от договор за доставка с дата 01. 06.2012г., че жалбоподателят се е съгласил да закупи от [фирма] като продавач и доставчик по смисъла на чл.6 и чл.11 от ЗДДС, почистващи препарати и пособия. Договорено е стоките да се доставят на партиди спрямо изискванията на купувача с транспорт по

договаряне. Съдът е приел като доказателства спорните фактури издадени от [фирма]. Същите кореспондират с предмета на обсъдени по-горе договор и се отнасят до доставки на почистващи препарати и материали. Стоките са предавани на купувача според приетите приемо-предавателни протоколи.

Счетоводното отразяване на стопанските операции с тези стоки, може да се установи, така както е сторило и вещото лице по приетата ССЕ от и хронология на сметка „Доставчици“, аналитичност за доставчик [фирма], хронология на сметка 302 –материали, както и копия на банкови извлечения за разплащане с [фирма].

Обстоятелството, че фактурите не са подписани от доставчика, не е основание да се приеме, че сделките обективирани в тях, не са реални по смисъла на чл.6 от ЗДДС, още повече, че фактурите са осчетоводени както в счетоводството на доставчика, така и в това на ревизираното дружество.От това следва извод, че страните по договора са се позовали на тях т.с. потвърдили са и с конклудентни действия. Дори да се приеме, че счетоводството на доставчика не е водено редовно, с оглед на така оформените фактури, т с оглед на другите обстоятелства установени в хода на ревизията, съдът намира, че това не е основание за непризнаване правото на данъчен кредит.Неосчетоводяването на фактура № 12/05.07.2012 г., № 30/27.07.2012 г. и фактура № 18/18.07.2012 г. при доставчика също не е основание д се приеме само заради това, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит.В допълнение вещото лице установи, че получените от жалбоподателя движими вещи, предмет на спорните фактури участват и в последващи облагаеми сделки. От съвкупната преценка за всички релевантни за спора факти, съдът намира, че се доказа от страна на жалбоподателя обстоятелството, че правото на собственост е надлежно прехвърлено по чл. 24, ал.2 от ЗЗД, поради, което е налице и доставка на стока по смисъла на чл.6 от ЗДДС. В допълнение на това са и представените по делото складови разписки/лист 1135 и сл. в низходящ ред на приложение №6 към делото/. Същите са подписани от получателя на стоката, в случая от жалбоподателя. Няма обаче данни да са съставени нарочни документи единствено за целите на съдебното производство, тъй като са били известни на ревизиращите още в хода на извършваната ревизия. В хода на ревизията се представят и подписани приемо-предавателни протоколи за доставени стоки, намиращи се от лист 1400 до 1428 от папка приложение 7.

Относно **[фирма]** от правна страна, съдът приема следното:

Доставчикът [фирма] също не е открит на адреса по чл. 8 от ДОПК, проверката спрямо него е била извършена от информационния масив на НАП. Констатира се и се установи, че издадените на [фирма] фактури за доставки от [фирма] са включени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. Проверката е извършена от информационните масиви на НАП. По

време на ревизията не са представени документи за разплащане между страните.

От счетоводството на „В. С. Е. се установи, че фактурите са включени в дневниците за покупките за съответните данъчни периоди, но не се представиха документи за заприходяване на получените материали по фактурите издадени от [фирма]. При тази констатация съдът намира, че след като получените материали по фактурите не са били заприходени при жалбоподателя, то това сочи на извод, че и стоките предмет на фактурите не са реално получени от задълженото дружество. В този смисъл заключението на ССЕ не беше опровергано от жалбоподателя.

Следователно не е налице облагаема доставка по смисъла на чл.6 от ЗДДС и затова жалбата в тази си част е неоснователна.

От правна страна по доставките на **[фирма]**, съдът намира следното:

От счетоводна гледна точка се установи, че в дневника за продажбите за данъчен период м. 12. 2011 г. е включена фактура № 468/16.12.2011 г. с данъчна основа 35000,00 лв. и ДДС 7 000,00 лв., с предмет на услугата извършване на СМР по договор. Проверката е извършена от информационните масиви на НАП. Заплатената сума по фактура № 458/16.12.2011 г. издадена от [фирма] е както следва: на 23.05.2012 г. – 20 000,00 лв. частично и на 15.06.2012 г. – 22 000,00 лв. – окончателно плащане, стр.1447, 1418 от приложение 7. За определяне необходимите материали, техника и работници за извършените СМР от [фирма], подробно описани в актовете обр.19, от 1 до 6 от м.12. 2011 г. не са предоставени фирмени разходни норми, поради което вещото лице е използвало Разходните норми на СЕК. Разходните норми на СЕК не принадлежат към стандартите и другите инженерни нормативи, които са задължите дни, те са препоръчителни норми.

Спецификацията на необходимите материали, механизация и необходимите човекочасове за изпълнението на видовете СМР описани в актовете обр.19 по вид и количество на база разходни норми на СЕК, вещото лице представя в табличен вид-Приложение№1. От същото се установява, че с оглед спецификата на дейността, нейната продължителност с много голяма вероятност констатираните служители на [фирма] са могли да извършат посочените във фактурата и съпътстващите я протоколи и актове образци, СМР. Това е така защото след извършени служебни справки, ревизиращите са установили, че дружеството има двама служители, регистрирани по трудов договор, на длъжност „общ работник" и „ковач железар“. Установено, че [фирма] няма подавана информация за лица полагали труд по извънтрудови правоотношения. Няма информация за наличие на подизпълнител. Служителите на доставчика могат да извършат процесните СМР, тъй като не се установява от ответника работата да е в такъв обем и вид, та специалните знания, умения и усилия на общия работник и на ковачът железар, да се

окажат недостатъчни .

От страна на ревизираното лице за доказване реалността на доставките са представени: копие на спорната фактура, актове за завършени видове СМР на обект офис охрана; рамков договор; копия на банкови извлечения за извършени разплащания; хронология на сметка 401 „доставчици“ и аналитичност за доставчик [фирма], както и договор за СМР. Стойността на рамковия договор се формира въз основа на констативен протокол за извършените работи. На базата на констативен протокол се извършва и приемането и разплащането на извършените видове и количества СМР, които актове и протоколи, както и плащане се констатира, че са налични в доказателствата по делото. Поради това съдът намира, че се доказа доставката на услуга, в случая изработване на СМР, съгласно рамковия договор и резултатът От изработеното е в патримониума на жалбоподателя, доколкото по делото не е спорно, че това е неговия офис на управление.

Съдът в конкретния случай намира, че макар и да не са представени актове за скрити работи, след като вещото лице А., което притежава специални знания и чиято компетентност в посочената област не бе опровергана от ответника, заключи, че именно извършените СМР са и фактурирани, то издадения счетоводен документ не е без основание.

Също така следва да се има предвид, че рамковият договор е сключен на 21.09.2011г. /стр. 1481 от приложение/ а фактурата е издадена на 16.12.2011г., респ. акт. О..19 за приети работи са издадени на дата 15.12.2011г. Така и заключението на вещото лице. От сключването на договора до приемането на работите са изминали два месеца и 24 дни, а това прави 84 дни. С оглед констатациите на вещото лице А., че за извършване на фактурираните СМР са необходими 80,21 човеко дни, съдът намира, че с тези двама работника е било възможно за 84 дни да се извършат посочените във фактура № 468/ 16.12.2011г. СМР, поради което след като е налице изпълнение на сделката и резултата е в патримониума на възложителя и жалбоподател по делото, то и той има право да му бъде възстановен ДДС по същата фактура.

Съгласно точки 43, 44 и 45 от мотивите на решение по дело С - 246/08 на С. доставката на услуга по смисъла на шеста директива предполага пряка връзка между предоставената услуга и получената равностойност. Мотивите на съда са, че „както следва от практиката на Съда, в рамките на системата на ДДС облагаемите сделки предполагат наличието на транзакция между страните, включваща уговорена цена или равностойна престация. Така, когато дейността на доставчика се състои единствено в предоставянето на услуги без пряка насрещна престация, няма данъчна основа и следователно тези услуги не се облагат с ДДС (вж. Решение от 1 април 1982 г. по дело H.-K. T. D. C., 89/81, R., стр. 1277, точки 9 и 10, както и Решение от 3 март 1994 г. по дело T., C-16/93, R., стр. 743, точка 12). От това според съдебната практика следва, че по смисъла на член 2, точка 1 от Шеста директива предоставянето на услуги е извършено „възмездно” само ако между доставчикът и получателя

съществува правоотношение, в рамките на което се правят взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на услугата, предоставена на получателя (вж. по-специално Решение по дело Т., посочено по-горе, точка 14, Решение от 5 юни 1997 г. по дело S., C?2/95, R., стр. I?3017, точка 45 и Решение по дело M.-K.-F., посочено по-горе, точка 47). Затова след като жалбоподателят не доказва по безспорен начин посоченото в съдебното решение на С. правоотношение, то и не е налице облагаема доставка, от реализацията на която страната да черпи своето субективно материално право на приспадане на ДДС.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че е налице изпълнение на процесния рамков договор за СМР и не липсват предоставяните на жалбоподателя услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС.

Съдът обаче в конкретния случай намира, че според константната съдебна практика на Върховния административен съд, произнесъл се по сходни казуси в мотивите на своите решения, наличието на фактури и/или договори,/ които в случая са обективирани именно в тези фактури/ доказва само възникването на облигационни взаимоотношения между страните по сделката, но не доказват реалното извършване на съответната доставка, т .с., че действително купувачът е получил стоката, която като родово определена вещ следва да бъде индивидуализирана с определени белези, които в случая не се съдържат във фактурите или да се индивидуализира именно с нейното предаване. Затова в тежест на получателя е да докаже всички положителни предпоставки, които трябва да са налице в тяхната кумулативност, за да възникне и материалното право на приспадане на данъчен кредит - арг. от чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 ЗДДС.

Горният извод на съда се потвърждава и от разясненията дадени в Решение на С. по съединени дела С - 80/2011 г. и С -142/2011 г. В практиката си Съдът приема, че реалността на доставката е от значение за правото на данъчен кредит и в този смисъл са и относимите за това разпоредби на чл. 14, § 1 и чл. 24, § 1 във връзка с чл. 167 и чл. 168 от Директива 2006/112/ЕО, поради което издаването само на фактура и посочването на отделен ред в нея на данъка не е достатъчно, за да възникне за получателя правото на данъчен кредит. Както съдът изтъкна по-горе, следва да се признае правото на данъчен кредит на всичките доставчици, с изключение на изрично посочените такива и съответно фактурите, по които същият не се следва.

В допълнение съдът цитира и константна е практиката на С., според която правото на данъчнозадължените лица да приспаднат от ДДС, на който са лица платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената от законодателството на Съюза обща система на ДДС (вж. Решение от 21 юни 2012 г. по дело Mahagйben и Dбvid, C-80/11 и C-142/11, все още непубликувано в Сборника, точка 37 и цитираната съдебна практика). В тази

връзка Съдът неведнъж е подчертавал, че предвиденото в член 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано. По-конкретно това право се упражнява незабавно по отношение на целия данък, начислен по получени доставки (вж. Решение от 21 март 2000 г. по дело G. и др., C-110/98—C-147/98, R., стр. I-1577, точка 43, Решение от 15 декември 2005 г. по дело C. P., C-63/04, R., стр. I-11087, точка 50, Решение от 6 юли 2006 г. по дело K. и R. R., C-439/04 и C-440/04, R., стр. I-6161, точка 47 и Решение по дело Mahagйben и Dбvid, посочено по-горе, точка 38).

В случая съдът допълнително приема като следва практиката на С., че само по себе си неоткриването на доставчиците на жалбоподателя на посочените от тях адреси и по чл.8 от ДОПК, не може да е основание да се откаже правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури.

В този смисъл са и издадените указания от изпълнителния директор на НАП с изх. № 91-00-321/08.11.2007 г. относно Уеднаквяване на практиката на органите по приходите при извършване на действия по връчване на документи в хода на административното производство.

Тези указания са задължителни за органите по приходите предвид обстоятелството, че са издадени на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗНАП. Съгласно тях, при извършване на насрещни проверки и връчване на искания за представяне на документи по реда на чл. 32 ДОПК и тяхното неизпълнение в дадения срок са безпредметни и сами по себе си не могат да водят до изводи във вреда на ревизираното лице. Също така твърди, че според тези указания, ако при искане на информация от трети лица (насрещни проверки) третото лице не е намерено на адреса за кореспонденция и органът по приходите прецени, че не е необходимо по-нататъшно търсене на лицето на други известни на администрацията адреси, връчването на искания за представяне на документи по реда на чл. 32 от ДОПК и тяхното неизпълнение в дадения срок са безпредметни и сами по себе си не могат да водят до изводи във вреда на ревизираното лице .

Обстоятелството, че доставчиците не са намерени на посочените адреси нито по време на ревизията, нето по-късно, не маже да постави в по-неблагоприятно положение получателя на фактурите, тъй като той не е в състояние да извършва контрол върху тях относно документирането на стопанските операции в счетоводствата им.

Правото на приспадане на данъчен кредит възниква при наличие на условията по чл.68 и чл.69 и при отсъствие на условията по чл.70 ЗДДС. Съдът е дал указания на страните да представят доказателства за изгодните за тях обстоятелства по делото като по този начин е разпределил и доказателствената тежест в процеса. Дори и практиката на С. не освобождава съда от задължението му да извърши преценка на представените от страните доказателства в съответствие с правилата на логиката и от задължението му

да постанови обосновано съдебно решение.

В практиката си ВАС многократно е подчертавал, че реалността на доставките, по които се претендира данъчен кредит е първа предпоставка за наличието и упражняването на посоченото право. В решение по дело С-152/02 г. на С., също е посочено, че за да се признае право на приспадане на данъчен кредит е необходимо наличие на фактура за доставка и осъществяване на доставката по тази фактура. Издаването само на фактура и посочването на отделен ред в нея на данъка не е достатъчно, за да възникне за получателя правото на данъчен кредит. В тази връзка С. в т. 13 на Решението по G. Н. С – 342/87 приема, че упражняването на правото на приспадане, предвидено в Шестата директива, не включва данъка, който се дължи само защото е вписан във фактура; упражняването на това право се ограничава само до действително дължимите данъци т. е. тези, отговарящи на облагаема сделка или платени, доколкото са дължими. В т. 17 на същото решение е посочено, че „ако всеки фактуриран данък можеше да се приспада, дори когато не отговаря на действително дължим данък, то данъчната измама би била по-лесна".

Следва да се отбележи, че след като жалбоподателят претендира посоченото материално право, то доказателствата относно реалността на доставките на услуги трябва да се притежават и от него С 324-2011, а не само от неговия доставчик. Жалбоподателят не може да отговаря за действията на своя доставчик относно неосчетоводяване на доставките, но не и за реалното им изпълнение, тъй като икономическата логика предполага да се сключват договори само с коректни търговци и след като получателят претендира правото на приспадане на данъчен кредит, той трябва да се снабди с необходимите доказателства за реалното осъществяване на доставката, тъй като посоченото материално право възниква само вследствие на такава, а не само въз основа на документално оформена в счетоводството доставка.

Обстоятелствата относно наличие на понятията в данъчен аспект „техническа й кадрова обезпеченост", жалбоподателят действително няма задължение да проверява, но това не го освобождава с оглед доказателствената тежест, която носи в процеса, да докаже правопораждащите юридически факти, въз основа на които ще бъде реализирано неговото право на приспадане на данъчен кредит. Ако за това доказване е необходимо, да се установи, че услугите са реално извършени от доставчиците, той следва да докаже, че същите са имали достатъчен физически персонал, за да бъдат същите извършени, респ., че от своя страна доставчиците също са възложили извършване на услугите от други подизпълнители.

Видно от РД, неразделна част от РА, отказът на правото на данъчен кредит за всичките 8 доставчици на жалбоподателя, е основан на ненамирането на доставчиците на декларираните данъчни адреси, невъзможността да се проверят счетоводствата им и недоказания, според

приходните органи, трудов и технически капацитет за извършване на доставките. Твърди се, че не е доказано доставките на услуги и стоки да са извършени от издателите на процесните фактури.

Това разбиране би било относимо към приложимия закон-чл.6 и 9 от ЗДДС и обвързващата националните юрисдикции практика на С.. Така напр. в свое Решение по дело С-504/10 Съдът на ЕС сочи, че борбата срещу данъчните измами, избягването на данъци и евентуалните злоупотреби е цел, призната и насърчавана от Директива 2006/112, а принципът за забрана на злоупотребата с право води до забрана на напълно изкуствените конструкции, които не отразяват икономическата действителност и са създадени единствено с цел получаване на данъчно предимство /т.т. 50 и 51 от решението/.

Пак според практиката на С. по тълкуването на Директивата за ДДС, когато данъчният орган предоставя конкретни улики за наличието на данъчна измама, Директива 2006/112 и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка всички обстоятелства по случая дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка. /т.4 от диспозитива на Решение от 06.09.2013г. на С. по дело С-324/11г./ Пак там е казано, че „При все това, в положение като разглежданото в главното производство правото на приспадане може да бъде отказано само когато данъчният орган установи, въз основа на обективни данни, че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че сделката, която обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки.” Такива мотиви съдът намира, че не се съдържат нито в ревизионният доклад, нито в ревизионния. Такива твърдения не са релевирани от ответната страна и в хода на настоящото производство, които да обосноват констатациите в РА.

Ответникът в случая не твърди при наличието на обективни данни, че ревизираното лице е знаело или е трябвало да знае, че процесните сделки са част от данъчна измама. Това не противоречи и на разбирането за данъчна измама по решение по дела С-295/09 и С-298/11 г.

В настоящият казус не са били релевирани твърдения, нито пък данни и индиции относно обстоятелства, според които може да се обоснове извод, че и доставчикът на жалбоподателя е участвал в данъчна измама, доколкото ДДС е косвен и многофазен данък, поради което и не следва да понесе тежестта от неприспадане на ДДС по спорната доставка.

Последното би било вярно, ако приходната администрация, респ. ответникът твърдеше недобросъвестност на жалбоподателя или, че жалбоподателят не е положил дължимата грижа или, че е знаел, или че е трябвало да знае, че осъществената от него сделка, по която претендира ДДС, е част от извършена

от предходния търговец измама.

Според съда, всички събрани по делото доказателства, вкл. обясненията на представляващия [фирма] сочат на добросъвестност на жалбоподателя, тъй като най-малко с оглед процеса на доказване на фактите, от които ответната страна черпи изгодни за себе си правни последици, тя следваше да го докаже- арг.154, ал.1 от ГПК.

В практиката на Върховния административен съд последователно е застъпено становището, че неустановяването на реалност на доставките, които са фактурирани е основанието, на което и приходните органи са обосновали отказа си на данъчен кредит. Това е така, защото законът допуска законосъобразно упражняване право на данчен кредит по доставка на стока или услуга, само ако те действително са осъществени. Наличието на извършени услуги не е доказателство, че те са осъществени именно от издателя на фактурите, а фактурирането документално на услуга, без наличието на категорични доказателства за извършването от издателя на фактурата е основание да не се признае правото на данъчен кредит, тъй като не са налице законовите предпоставки на чл. 68, ал.1 и чл. 69, ал.1 ЗДДС.

Според решение на С. по дело С-18 от 2013г. от 13.02.2014г. Съдът е дал в т.1 от диспозитива на решението, следното тълкуване: Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не са били оправдани в счетоводната им документация или се е оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, стига да са изпълнени следните две условия — посочените обстоятелства да сочат за наличието на измама и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама — нещо, което запитващата юрисдикция следва да провери.

За пълнота следва да се посочи, че представените по делото фактури, от които жалбоподателят черпи своето материално право за приспадане на ДДС за ревизирания период са не са неистински документ, който да е обективно обстоятелство сочещо на данъчна измама по смисъла на цитираните по-горе решения на Съда на ЕС.

В случая не се касае и за същинско оспорване истинността на документ по смисъла на чл. 193 ГПК, а за преценка доколко действията на подписалото

фактурата лице ангажират имуществената сфера на ответното дружество. При тези данни, съдът намира, че формалната доказателствена сила на процесните фактури не са оборени от ответника в хода на делото.

Независимо от горното, следва да се посочи, че отразеното във фактурата задължение съществува дори да се приеме, че същата е неистински /неавтентичен/ документ. Това е така и защото само по себе си, отразяването на фактурата в счетоводството на едноличния търговец, включването й в дневника за покупко-продажбите по ДДС и ползването на данъчен кредит по същата - представляват недвусмислено признание на задължението и доказват неговото съществуване. Също така процесните фактури, се оказа, че са включени и в дневниците за продажби на доставчиците.

Не може да се приеме, че представените по делото договори и фактури, които също материализират договорни отношения по предоставяне на определени услуги и доставка на стоки, са симулативни сделки /твърдения на ревизиращите по доставките на [фирма]/, за да е налице знание от страна на жалбоподателя или да може да се заключи, че той е бил длъжен да знаел липсата на реалност на сделката.

Това е така, защото по принцип според чл. 26, ал. 2, пр.5 ЗЗД привидните договори са нищожни, като тази норма следва да се тълкува във връзка с разпоредбата на чл. 17 ЗЗД. Привидността на договора е обусловена от уговорка между страните, с която те прикриват действителната си воля чрез сключването на съглашение за пред третите лица. Съгласието може да се изразява в липсата на воля договорът да породи правни последици - абсолютна симулация или във воля сделката да породи правни последици, различни от външно изявените - относителна симулация. Законът разпорежда, че при относителната симулация се прилагат правилата за прикритото съглашение, ако са налице изискванията за неговата действителност. Според това разбиране на закона също не може да се установи въз основа на какви обективни данни по делото би могло да се приеме, че волята на доставчиците и жалбоподателя е симулативна и не е насочена към правните последици на сделките обективирани в процесните фактури.

С оглед на горните съображения съдът намира, че жалбата на дружеството е неоснователна по отношение на доставката на стоки по фактура № 239/27.04.2012г. за сумата от 1123,36лв. на дружество [фирма] и по доставките на [фирма] за данъчни периоди м.01.2012г., м.02.2012г. и м.03.2012г.

В останалата обжалвана част ревизионният акт и по отношение на доставките от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], е материално незаконосъобразен и като такъв следва да се отмени.

Съгласно чл. 160, ал.2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от

компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му. Съдът намира, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 118, ал.2 и чл. 119, ал.3 от ДОПК. Спазена е формата по чл. 120, ал.1 ДОПК. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице. Актът е съобразен с целта на закона, но е материално незаконосъобразен в посочените от съда по-горе части.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на осн.чл. 161, ал.1 от ДОПК на жалбоподателя се следват сторените и доказани разноски съразмерно с уважената част на жалбата и представен списък по чл. 80 от ГПК, които възлизат на 3479,22лв. за заплатено адв. възнаграждение за един адвокат по делото, депозит за вещи лица и държавна такса за завеждане на делото.

На осн.чл.161, ал.1 изр.2 от ДОПК на ответника се следват разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение, защото се е представлявал от юрисконсулт. Съразмерно на отхвърлената част на жалбата, същото е в размер на 736, 38 лв.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ подадената жалба на [фирма].[ЕИК]. [населено място]. [улица], срещу РА № [ЕГН] 29.05.2012 г., издаден от Н. В. К. — на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП [населено място], потвърден с решение № 1417 от 13.08.2013 г. на Директора на ОДОП [населено място] при ЦУ на НАП, в частта на доставката на стоки по фактура № 239/27.04.2012г. за сумата от 1123,36лв. на дружество [фирма] и по доставките на [фирма] по издадените фактури през данъчни периоди м.01.2012г., м.02.2012г. и м.03.2012г. и в частта по определените лихви върху главниците, за които не е признато право на данъчен кредит.

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма].[ЕИК]. [населено място]. [улица], РА № [ЕГН] 29.05.2012 г., издаден от Н. В. К. — на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП [населено място], потвърден с решение № 1417 от 13.08.2013 г. на Директора на ОДОП [населено място] при ЦУ на НАП, в частта по доставките на „**Н. Строй 81“ Е.** и по следните фактури: №141/04.01.2012г., №142/06.01.2012г., №143/09.01.2012г., №144/11.01.2012г., №145/13.01.2012г., №146/16.01.2012г., №147/18.01.2012г., №148/19.01.2012г., № 149/20.01.2012г., №150/21.01.2012г., №151/23.01.2012г., №152/24.01.2012г., №153/25.01.2012г., №154/26.01.2012г., №155/27.01.2012г., №156/30.01.2012г., №157/30.01.2012г., № 158/31.01.2012г., №160/01.02.2012г., № 161/02.02.2012г., №162/03.02.2012г., №136/06.02.2012г., №164/07.02.2012г., №165/08.02.2012г., № 166/09.02.2012г., №167/10.02.2012г., №168/13.02.2012г., № 169/14.02.2012г., № 170/15.02.2012г.,

№171/16.02.2012г., №172/17.02.2012г., №173/20.02.2012г., № 174/21.02.2012г., №175/22.02.2012г., №176/23.02.2012г., №177/24.02.2012г., №178/27.02.2012г., № 179/28.02.2012., № 186/01.03.2012г., №187/02.03.2012г., №188/02.03.2012г., №189/05.03.2012г., №191/07.03.2012г., №192/07.03.2012г., № 193/08.03.2012г., №194/09.03.2012г., №195/12.03.2012г., №196/13.03.2012г., №197/14.03.2012г., №198/15.03.2012г., №199/16.03.2012г., №200/19.03.2012г., №201/20.03.2012г., №202/22.03.2012г., №203/23.03.2012г., №204/26.03.2012г., №205/29.03.2012г., №221/17.04.2012г., №222/17.04.2012г., №223/18.04.2012г., № 224/18.04.2012г., №225/19.04.2012г., №226/19.04.2012г., №227/20.04.2012г., №228/20.04.2012г., № 229/21.04.2012г., № 230/21.04.2012г., №231/23.04.2012г., №232/23.04.2012г., № 233/24.04.2012г., №234/24.04.2012г., №235/25.04.2012г., №236/25.04.2012г., №237/26.04.2012г., №238/26.04.2012, №240/27.04.2012г., №243/14.05.2012г., №244/14.05.2012г., №245/16.05.2012г., № 246/17.05.2012г., № 247/17.05.2012г., №248/18.05.2012г., № 249/18.05.2012г., №250/21.05.2012г., №251/21.05.2012г., № 252/22.05.2012г., № 253/22.05.2012г., №254/23.05.2012 г., №255/23.05.2012г., №256/23.05.2012г., №257/28.05.2012г., № 258/28.05.2012г., № 259/28.05.2012г., №260/29.05.2012г., №261/29.05.2012г., № 262/30.05.2012г., №263/30.05.2012г., № 264/31.05.2012г., №265/31.05.2012г. , по доставките на **[фирма]** и фактури: №61/03.10.2011г., №63/05.10.2011г., №72/07.10.2011г., №76/11.10.2011г., № 80/13.10.2011г., №82/17.10.2011г., №86/19.10.2011г., № 88/20.10.2011г., №95/24.10.2011г., № 98/25.10.2011г., №100/26.10.2011г., №101/27.10.2011г., №103/28.10.2011г., №105/31.10.2011г., №135/23.11.2011г., №108/02.11.2011г., №111/04.11.2011г., №114/07.11.2011г., №117/09.11.2011г., № 119/11.11.2011г., №122/15.11.2011г., №125/17.11.2011г., №127/18.11.2011г., №131/21.11.2011г., №137/25.11.2011г., №141/28.11.2011г., 145/30.11.2011г., по доставките на „**Ер пи ви 11"Е.** и по фактури: №52 от 03.10.2011г., №58 от 4.10.2011г., №61 от 06.10.2011г., №63 от 10.10.2011г., №65 от 11.10.2011г.,№ 67 от 12 10.2011г., № 69 от 13.10.2011г., №72от 14.10.2011г., №74 17.10.2011г., №76 от 18.10.2011г., №79 от 19.10.2011г., №81 от 2011г., № 84 от 21.10.2011г., № 88 от 22.10.2011г., № 130 от 17.11.2011г., №36 от 21.11.2011г., №139 от 22.11.2011г., № 143 от 23.11.2011г., №156 от 25.11.2011г., №167 от 01.12.2011г. ,№172 от 02.12.2011г., №173 от 05.12.2011г., №197 от 13.12 2011г., № 205 от 15.12.2011г., № 209 от 16 12.2011г., № 210 от 19.12.2011г., по доставките на **[фирма]** и фактури: № 26 от 02.04.2012г., №27 от 04.04.2012г., №29 от 05.04.2012г., №31 от 06.04.2012г., № 37 от 10.04 2012г., № 39 от 11.04.2012г., №40 от от 11.04.2012г., №42 от 12.04.2012г., №43 от 13.04.2012г., №45 от 16.04.2012г., №51 от 24.04.2012г. и №56 от 26.04.2012г., по доставките на **[фирма]** и по отношение на издадените фактури за данъчен период м.06.2012г., м.07.2012г. и м.8 2012г. , по доставките на **[фирма]** и за данъчни периоди м.06.2011г., м.07.2011г., м.08.2011г. и по доставките на **„М."** Е. и по фактура №468/16.12.2011г, ведно с лихвата върху съответните главници, за периодите, за които не е признато право на данъчен кредит.

ОСЪЖДА ДИРЕКЦИЯ „ОДОП "при ЦУ на НАП [населено място] да заплати на [фирма].[ЕИК]. [населено място]. [улица], съдебно-деловодни

разноски в размер на 3479,22лв.

ОСЪЖДА [фирма].[ЕИК]. [населено място]. [улица], да заплати на ДИРЕКЦИЯ „ОДОП“ при ЦУ на НАП [населено място], съдебни разноски в размер на 736, 38 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от съобщението до страните и СГП, че е изготвено.

СЪДИЯ: